

Schweizerische Eidgenossenschaft
 Confédération suisse
 Confederazione Svizzera
 Confederaziun svizra

ទីភ្នាក់ងារស្វីសសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍន៍
 និងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ (SDC)

កិច្ចសហប្រតិបត្តិការអភិវឌ្ឍន៍របស់ប្រទេសស្វីស នៅកម្ពុជា

យុទ្ធសាស្ត្រសហប្រតិបត្តិការតំបន់មេគង្គរបស់ទីភ្នាក់ងារស្វីសសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍន៍
 និងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ (SDC) ២០១៣ - ២០១៧

ទិដ្ឋភាពរួម

ទីភ្នាក់ងារស្វីសសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ និងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ

ទីភ្នាក់ងារស្វីសសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ និងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ (ដែលហៅកាត់ជាភាសាអង់គ្លេសថា SDC) គឺជាទីភ្នាក់ងារសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិរបស់ប្រទេសស្វីស នៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌក្រសួងការបរទេស (ក្រសួងការបរទេសរបស់សហព័ន្ធ) របស់ប្រទេសស្វីស។ SDC ទទួលខុសត្រូវលើការងារអភិវឌ្ឍន៍ជារួម និងលើជំនួយមនុស្សធម៌ដែលផ្តល់ដោយសហព័ន្ធស្វីស។

SDC ផ្តល់ការគាំទ្រដល់ប្រទេសនានា ក្នុងកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងដើម្បីជំនះបញ្ហានានា ដែលពាក់ព័ន្ធជាមួយនឹងភាពក្រីក្រ និងកិច្ចអភិវឌ្ឍន៍។ ជាពិសេស ទីភ្នាក់ងារនេះបង្កលក្ខណៈដល់ក្រុមដែលងាយរងគ្រោះ ឱ្យមានលទ្ធភាពក្នុងការទទួលបានសេវាអប់រំ និងសេវាថែទាំសុខភាព និងជួយដោះស្រាយបញ្ហាដែលពាក់ព័ន្ធជាមួយនឹងបរិស្ថាន។ សមភាពយេនឌ័រ និងអភិបាលកិច្ចល្អ គឺជាគោលការណ៍ដ៏សំខាន់ និងជាមគ្គុទេសក៍សម្រាប់ការបំពេញការងាររបស់ SDC។ SDC ប្តេជ្ញាដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈមដែលកើតមានជាសកល ដូចជាការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ និងកង្វះទឹកដែលកំពុងបង្កការលំបាកយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរដល់បណ្តាប្រទេសក្រីក្រ។ ទីភ្នាក់ងារនេះក៏ប្តេជ្ញាថិតខំលើកកម្ពស់សកលភាពរូបនីយកម្មដែលបង្កលក្ខណៈដល់ការអភិវឌ្ឍន៍ផងដែរ។

បូកេតថា

ប្រទេសស្វីស គឺជាអ្នកដែលផ្តល់ការគាំទ្រដល់ការអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយសមធម៌ និងចីរភាពក្នុងតំបន់មេគង្គជាយូរណាស់មកហើយ។ យុទ្ធសាស្ត្រថ្មីសម្រាប់ឆ្នាំ ២០១៣-២០១៧ របស់ទីភ្នាក់ងារស្វីសសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ និងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ (SDC) តំបន់មេគង្គនេះគូសបញ្ជាក់សារជាថ្មីក្នុងការរក្សានូវការប្តេជ្ញាចិត្តនេះ។ ប្រទេសស្វីសនឹងបង្កើនវត្តមានក៏ដូចជា ទំហំថវិការបស់ខ្លួននៅក្នុងតំបន់មេគង្គនេះ តាមរយៈការបង្កើតគម្រោងថ្មីៗនៅក្នុងតំបន់នេះមានជាអាទិ៍នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ឡាវ មីយ៉ាន់ម៉ា និងវៀតណាមការបន្តកម្មវិធីប្រចាំប្រទេសរបស់ខ្លួននៅក្នុងប្រទេសឡាវ និងវៀតណាម និងការប្រកាសអនុវត្តនូវកម្មវិធីប្រចាំប្រទេសថ្មី នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។

យុទ្ធសាស្ត្ររបស់ប្រទេសស្វីសតំបន់មេគង្គនេះ ឆ្លើយតបទៅនឹងបញ្ហាប្រឈមធំៗដែលតំបន់នេះកំពុងប្រឈមដូចជា ការចាប់ផ្តើមដំណើរការនៃសហប្រតិបត្តិការសេដ្ឋកិច្ចអាស៊ានក្នុងដំណាច់ឆ្នាំ២០១៥។ ប្រទេសស្វីសផ្តល់ការគាំទ្រដល់ប្រទេសជាដៃគូរបស់ខ្លួននៅក្នុងកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់ប្រទេសទាំងនេះ ដើម្បីកាត់បន្ថយគម្លាតអភិវឌ្ឍន៍រវាងបណ្តាប្រទេសនានាដែល ជាសមាជិកអាស៊ាន។ ជាមួយប្រទេសស្វីសមានបំណងចូលរួមចំណែកក្នុងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ គាំទ្រដល់សន្តិសុខស្បៀង អភិបាលកិច្ចតាមបែបប្រជាធិបតេយ្យ និងការបង្កើតការងារ និងការរកប្រាក់ចំណូល។ កម្មវិធីថ្នាក់តំបន់របស់ស្វីស មានបំណងពង្រឹងសមត្ថភាពរបស់គូអង្គរដ្ឋាភិបាល និងមិនមែនរដ្ឋាភិបាលដើម្បីឱ្យពួកគេក្លាយជាដៃគូដោយស្មើភាពគ្នា និងប្រកបដោយភាពអង់អាចនៅក្នុងសហគមន៍សេដ្ឋកិច្ចអាស៊ាន។

នៅក្នុងរយៈពេល២០ឆ្នាំចុងក្រោយនេះប្រទេសកម្ពុជាបានសម្រេចនូវការអភិវឌ្ឍន៍ផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចសង្គមយ៉ាងធំធេងដោយបានប្រែក្លាយខ្លួនពីប្រទេសដែលហែកហូរដោយសង្គ្រាម ទៅជាប្រទេសដែលមានសុខសន្តិភាព និងស្ថិរភាពសង្គម។ ប្រទេសកម្ពុជាកំពុងស្ថិតនៅលើមាត់ដីត្រឹមត្រូវ ក្នុងការឈានទៅសម្រេចតាមចំណុចដៅសំខាន់ៗដែលត្រូវបានដាក់ចេញនៅក្នុងគោលដៅ អភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍

កម្ពុជាបើទោះបីជាផ្លូវទៅកាន់ប្រទេសចំណូលមធ្យម និងប្រកបដោយវិបលភាពនៅរវាងឆ្ងាយទៅមុខទៀតយ៉ាងណាក៏ដោយ។ បញ្ហាប្រឈមនានារួមមាន ៖ ការបង្កើនលទ្ធភាពទទួលបានសេវាសាធារណៈប្រកបដោយគុណភាព អភិបាលកិច្ចតាមបែបប្រជាធិបតេយ្យ សន្តិសុខស្បៀង និងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិប្រកបដោយចីរភាពការអភិវឌ្ឍន៍ជំនាញ និងសហប្រតិបត្តិការសហគមន៍សេដ្ឋកិច្ចអាស៊ាន។

អនុលោមតាមអាទិភាពជាតិនានាដែលត្រូវបានដាក់ចេញនៅក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណដំណាក់កាលទី៣ (២០១៣-២០១៨) ដែលជាយុទ្ធសាស្ត្រថ្មីរបស់ប្រទេសកម្ពុជា និងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិរួម និងសមិទ្ធផលនានា ដែលសម្រេចបាននៅក្នុងតំបន់នេះ កម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍របស់ប្រទេសស្វីស នឹងផ្តោតលើវិស័យចំនួនបី។ សម្រាប់វិស័យអភិបាលកិច្ចមូលដ្ឋាន និងការចូលរួមរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ SDC នឹងចូលរួមចំណែកលើកម្ពស់ការផ្តល់សេវាសាធារណៈ តាមរយៈការកសាងសមត្ថភាពអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន និងការលើកកម្ពស់សម្លេងរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ។ សម្រាប់វិស័យកសិកម្ម និងសន្តិសុខស្បៀង SDC នឹងផ្តល់ការគាំទ្រឱ្យស្ត្រី និងបុរសដែលរស់នៅជនបទកែលម្អការប្រកបរបរចិញ្ចឹមជីវិតរបស់ខ្លួន និងបង្កើនប្រាក់ចំណូល តាមរយៈការបង្កើនសមត្ថភាពផលិតកម្ម និងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិតាមសហគមន៍ប្រកបដោយចីរភាព។ សម្រាប់វិស័យការងារ និងអប់រំបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ SDC នឹងគាំទ្រដល់ក្រុមជួបប្រទះការលំបាកបានបង្កើនជំនាញរបស់ខ្លួន ដើម្បីអាចរកការងារដែលផ្តល់នូវចំណូលច្រើនជាងមុន។ ទីភ្នាក់ងារនេះនឹងគាំទ្រដល់ការពង្រឹងប្រព័ន្ធអប់រំវិជ្ជាជីវៈ និងក្របខ័ណ្ឌប្បញ្ញត្តិកម្មលើការងារអប់រំវិជ្ជាជីវៈរបស់ប្រទេសនេះ។

យើងខ្ញុំរំពឹងថានឹងអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រនេះ ដោយសហការយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយនឹងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា សង្គមស៊ីវិល គូអង្គក្នុងវិស័យឯកជន និងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍នានាសំដៅសម្រេចឱ្យបាននូវលទ្ធផលនៃការអភិវឌ្ឍន៍ដែលអាចមើលឃើញជាក់ស្តែងជាពិសេសការលើកកម្ពស់ជីវភាពរស់នៅរបស់ប្រជាពលរដ្ឋក្រីក្រនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។

Ruth Huber
នាយិកាថ្នាក់តំបន់ផ្នែកកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ
ទីភ្នាក់ងារស្វីសសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ និងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ
កម្មវិធីតំបន់មេគង្គ

Rahel Boesch
នាយិកាផ្នែកកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ
ទីភ្នាក់ងារស្វីសសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ និងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ
ប្រទេសកម្ពុជា

ពាក្យកាត់

ADB	ធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី
ASEAN	សមាគមប្រជាជាតិអាស៊ីអាគ្នេយ៍
CEDAW	អនុសញ្ញាស្តីពីការលុបបំបាត់រាល់ទម្រង់ នៃការរើសអើងប្រឆាំងស្ត្រីភេទ
CHF	រូបិយប័ណ្ណប្រូង់របស់ស្វីស
COOF	ការិយាល័យសហប្រតិបត្តិការ
CLMV	ប្រទេសកម្ពុជា ឡាវ មីយ៉ាន់ម៉ា និងវៀតណាម
CSO	អង្គការសង្គមស៊ីវិល
EU	សហភាពអឺរ៉ុប
FAO	អង្គការស្បៀង និងកសិកម្មនៃសហប្រជាជាតិ
GBV	អំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ
GIZ	ទីភ្នាក់ងារសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិអាស៊ីម៉ង់
INGO	អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលអន្តរជាតិ
IP3	ផែនការអនុវត្ត ៣ ឆ្នាំនៃកម្មវិធីជាតិសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍន៍តាមបែបប្រជាធិបតេយ្យនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ
M&E	ការពិនិត្យតាមដាន និងវាយតម្លៃ
MAFF	ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ
MDG	គោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍
MERV	ការពិនិត្យតាមដានលើការផ្លាស់ប្តូរដែលពាក់ព័ន្ធជាមួយនឹងការអភិវឌ្ឍន៍
MoLVT	ក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ
MoWA	ក្រសួងកិច្ចការនារី
MRS	យុទ្ធសាស្ត្រសហប្រតិបត្តិការសម្រាប់តំបន់មេគង្គរបស់ប្រទេសស្វីស
MTR	ការពិនិត្យឡើងវិញពាក់កណ្តាលអណត្តិ
NEA	ទីភ្នាក់ងារជាតិការងារ និងមុខរបរ
NGO	អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល
NQF	ក្របខ័ណ្ឌគុណវុឌ្ឍិជាតិ
NSDP	ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ
RIICE	គម្រោងព័ត៌មានតាមរយៈការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធជ្រាបស៊ីម៉ង់ និងការធានារ៉ាប់រងដំណាំនៅតាមប្រទេសដែលមានសេដ្ឋកិច្ចកំពុងលូតលាស់ (របស់ SDC)
SAM	គម្រោងសកម្មភាពខ្នាតតូចនៅតំបន់មេគង្គ (របស់ SDC)
SCO	ការិយាល័យសហប្រតិបត្តិការស្វីស
SDC	ទីភ្នាក់ងារស្វីស សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ និងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ
SIDA	ទីភ្នាក់ងារស៊ុយអែត សម្រាប់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការអភិវឌ្ឍន៍អន្តរជាតិ
SNA	រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ
SNDD	កម្មវិធីជាតិសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍន៍តាមបែបប្រជាធិបតេយ្យនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ
TVET	ការអប់រំបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេស និងវិជ្ជាជីវៈ
UNDP	កម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍សហប្រជាជាតិ
UNICEF	មូលនិធិសហប្រជាជាតិដើម្បីកុមារ
UXO	គ្រឿងយុទ្ធភ័ណ្ឌមិនទាន់ផ្ទុះ

១ កិច្ចសហប្រតិបត្តិការអភិវឌ្ឍន៍របស់ប្រទេសស្វីស ក្នុងតំបន់មេគង្គ

អភិក្រមតំបន់ និងក្របខ័ណ្ឌរួម

យុទ្ធសាស្ត្រសហប្រតិបត្តិការតំបន់មេគង្គរបស់ប្រទេសស្វីស ២០១៣-២០១៧ ផ្តោតជាសំខាន់លើប្រទេសចំនួន ៤ គឺប្រទេសកម្ពុជា ឡាវ មីយ៉ាន់ម៉ា និងវៀតណាមដែលស្ថិតនៅក្នុងតំបន់ភូមិសាស្ត្រតែមួយពេល គឺជាប្រទេសដែលស្ថិតនៅក្រោមក្របខ័ណ្ឌមហាអនុតំបន់មេគង្គ^១ និងអាស៊ានតែមួយ។ យុទ្ធសាស្ត្រប្រចាំតំបន់នេះក៏ធ្វើការពិចារណាផងដែរលើលក្ខណៈវប្បធម៌ នយោបាយ និងសេដ្ឋកិច្ចផ្សេងៗគ្នារបស់ប្រទេសទាំង ៤ ផងដែរ។ យុទ្ធសាស្ត្រនេះផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់នៅពីរកម្រិត៖

- ការផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់នៅថ្នាក់តំបន់ លើបញ្ហាប្រឈមផ្នែកការអភិវឌ្ឍន៍ដែលប្រទេស CLMV កំពុងជួបប្រទះដូចគ្នា ដើម្បីការរៀបចំផែនការសមាហរណកម្មអាស៊ាន និងលើសក្តានុពលក្នុងការឆ្លើយតបទៅនឹងបញ្ហាប្រឈមទាំងនេះរួមគ្នា ជាមួយនឹងការគាំទ្រពីស្ថាប័នឯកទេសក្នុងក្របខ័ណ្ឌតំបន់នេះ។
- ការផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់នៅកម្រិតប្រទេសលើបញ្ហាប្រឈមផ្នែកការអភិវឌ្ឍន៍ស្រដៀងគ្នានៅតាមប្រទេសនីមួយៗដោយធ្វើការពិចារណាលើបរិបទ និងក្របខ័ណ្ឌនៃការរៀបចំ ផែនការអភិវឌ្ឍន៍នៅតាមប្រទេសនីមួយៗក៏ដូចជាលើសក្តានុពលក្នុងការឆ្លើយតបទៅនឹងបញ្ហាប្រឈមទាំងនេះ តាមរយៈភាពជាដៃគូជាមួយនឹងដៃគូជាតិ និងអន្តរជាតិ។

យុទ្ធសាស្ត្រនេះដាក់ចេញនូវមូលដ្ឋានគ្រឹះ សម្រាប់ចូលរួមចំណែកធ្វើឱ្យមានសន្តិភាព និងស្ថិរភាពនៅក្នុងតំបន់ទាំងមូល និងជាពិសេសក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយសមធម៌ នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ឡាវ និងមីយ៉ាន់ម៉ា នៅក្នុងអន្តរកាលរបស់ប្រទេសនេះ ដើម្បីក្លាយខ្លួនជាប្រទេសដែលមានចំណូលមធ្យម។ ទីភ្នាក់ងារស្វីសដើម្បីការអភិវឌ្ឍន៍និងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការនឹងចូលរួមចំណែកនៅក្នុងការប្រមូលចងក្រងលទ្ធផលនៃការអភិវឌ្ឍន៍ដែលសម្រេចបាននៅក្នុងប្រទេសវៀតណាមក្នុងពេលជាមួយគ្នាដែលទីភ្នាក់ងារនេះដកសកម្មភាពរបស់ខ្លួនបន្តិចម្តងៗនៅត្រីមាស ២០១៦ ខណៈពេលដែលប្រទេសនេះបានក្លាយជាប្រទេសដែលមានចំណូលកម្រិតមធ្យមនៅក្នុងឆ្នាំ ២០១០។ ក្នុងពេលជាមួយគ្នារដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានទទួលបន្ទុកកិច្ចសហប្រតិបត្តិការសេដ្ឋកិច្ចរបស់ស្វីសនឹងបង្កើនការគាំទ្រដល់ការធ្វើសមាហរណកម្មរបស់ប្រទេសវៀតណាមទៅក្នុងទីផ្សារ សកលលោក។

គោលដៅរួមនៃយុទ្ធសាស្ត្រសហប្រតិបត្តិការតំបន់មេគង្គរបស់ប្រទេសស្វីស

ប្រទេសស្វីស ចូលរួមចំណែកក្នុងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ គាំទ្រដល់ការអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយសមធម៌ និងនិរន្តរភាព និងជម្រុញលើកកម្ពស់អភិបាលកិច្ចតាមបែបប្រជាធិបតេយ្យ។ ប្រទេសនេះជួយពង្រឹងតួអង្គរដ្ឋ និងមិនមែនរដ្ឋនៅប្រទេស CLMV នៅក្នុងការសម្រេចគោលដៅរបស់ខ្លួនដើម្បីក្លាយជាដៃគូស្មើភាពក្របខ័ណ្ឌដោយភាពអង់អាចនៅក្នុងសហគមន៍អាស៊ាន ដែលនឹងបង្កើតឡើងនាពេលខាងមុខនេះ។

១ មហាអនុតំបន់មេគង្គ រួមមាន ប្រទេសកម្ពុជា ឡាវ មីយ៉ាន់ម៉ា ថៃ វៀតណាម និងខេត្តយូណាន និងតំបន់ស៊ីប៊ីប្រទេសចិន។

វិស័យដែលផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់

វិស័យដែលកម្មវិធីនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា វៀតណាម និងឡាវ ផ្តោត ការយកចិត្តទុកដាក់សំខាន់ៗមានអភិបាលកិច្ចមូលដ្ឋាន និងការ ចូលរួមរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ, កសិកម្ម និងសន្តិសុខស្បៀង ការងារ និង ការអប់រំបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ស្របទៅតាមសារស្តីពីកិច្ចសហ ប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិឆ្នាំ ២០១៣-២០១៦ ថ្មីដែលបានថ្លែងទៅកាន់ សភារបស់ប្រទេសស្វីស។ ការលើកកម្ពស់អភិបាលកិច្ចត្រូវបាន ចាត់ទុកថាជាកត្តាដែលសំខាន់ជាងគេបំផុត ដើម្បីសម្រេចឱ្យបាន នូវកំណើនប្រកបដោយសមធម៌សម្រាប់ទាំងអស់គ្នា និងប្រកបដោយ ចីរភាព នៅតាមបណ្តាប្រទេស CLMV ដែលផ្តល់លទ្ធភាពឱ្យ ប្រទេសទាំងនេះ អាចទាញប្រយោជន៍ពីសមាហរណកម្មសហគមន៍ អាស៊ាន។ កសិកម្ម នៅតែបន្តជាមុខរបរចិញ្ចឹមជីវិតរបស់ប្រជា ពលរដ្ឋភាគច្រើននៅក្នុងមហាអន្តរប្រទេសនេះដែលភាពក្រីក្រ នៅតែមាននៅតាមតំបន់ជនបទភាគច្រើន និងមានក្នុងចំណោម

ក្រុមជនជាតិដើមភាគតិច។ ដើម្បីបង្កលក្ខណៈឱ្យប្រជាពលរដ្ឋក្រីក្រ អាចទទួលបានប្រយោជន៍កាន់តែច្រើនជាងមុនពីការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច និងផ្តល់ឱកាសឱ្យប្រទេសទាំងនេះធ្វើពិពិធកម្មសេដ្ឋកិច្ចរបស់ខ្លួន ការងារនិងការអប់រំបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ត្រូវបានចាត់ទុកថាជា វិស័យសំខាន់ទី ៣ ដែលត្រូវផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់ នៅក្នុងប្រទេស កម្ពុជា និងឡាវ។ ការមានជំនាញខ្ពស់ជាងមុន នឹងផ្តល់លទ្ធភាព ឱ្យយុវជនច្រើននាក់អាចចូលទៅក្នុងកម្លាំងពលកម្មជំរុញរាល់ឆ្នាំ ដើម្បីអាចរកការងារដែលផ្តល់កម្រៃកាន់តែច្រើនជាងមុន ហើយ ជំនាញកាន់តែខ្ពស់នឹងផ្តល់ឱកាសឱ្យពួកគេ អាចងើបចេញពី វិស័យកសិកម្មបាន។

ជាមួយធនធានហិរញ្ញវត្ថុរបស់ SDC ចំនួន ១៥% នឹងត្រូវវិភាជន៍ សម្រាប់កម្មវិធីនៅថ្នាក់តំបន់ហើយធនធានដែលនៅសល់ នឹងត្រូវ បែងចែកសម្រាប់កម្មវិធីនៅថ្នាក់ប្រទេស។^២

២ ឧបសម្ព័ន្ធទី ១ បង្ហាញដោយសង្ខេបអំពីយុទ្ធសាស្ត្រថ្នាក់តំបន់ និងបង្ហាញ ពីទំនាក់ទំនងរវាងគោលដៅនៃកម្មវិធី នៅថ្នាក់តំបន់ ជាមួយនិងលទ្ធផលនៅ កម្រិតប្រទេស។ ឧបសម្ព័ន្ធទី ៣ បង្ហាញពីតំបន់មានលំអិតអំពីផែនការវិភាជន៍ ធនធាន ទៅតាមប្រទេស និងវិស័យ។

២ វិស័យគោលដៅនៃកិច្ចសហប្រតិបត្តិការរវាង ប្រទេសស្វីស ជាមួយនិងប្រទេសកម្ពុជា ឆ្នាំ ២០១៣-២០១៧

វិស័យគោលដៅនៃកិច្ចសហប្រតិបត្តិការរវាងប្រទេសស្វីសជាមួយនិងប្រទេសកម្ពុជា ឆ្លើយតបចំពោះបញ្ហាប្រឈមសំខាន់ៗ ដែលជាឧបសគ្គរាំងស្ទះដល់ការអភិវឌ្ឍន៍របស់ប្រទេសនេះ ហើយមានទិសដៅស្របគ្នាយ៉ាងពេញលេញ ជាមួយនិងយុទ្ធសាស្ត្រចក្ខុវិស័យដំណាក់កាលទី ៣។ យុទ្ធសាស្ត្រ សហប្រតិបត្តិការសម្រាប់ប្រទេសកម្ពុជា របស់ SDC ត្រូវបានតាក់តែងឡើងដោយមានការពិគ្រោះយោបល់យ៉ាងទូលំទូលាយ និងការជួបពិភាក្សាជាមួយនិងទីភ្នាក់ងាររដ្ឋាភិបាលដៃគូផ្តល់ជំនួយ និងអង្គការសង្គមស៊ីវិល ដោយមានការសិក្សានិងការវិភាគជាច្រើនដែលធ្វើឡើងដោយអ្នកជំនាញកម្ពុជា និងអ្នកជំនាញអន្តរជាតិ។

SDC នឹងផ្តល់ការគាំទ្រដល់ប្រជាពលរដ្ឋក្រីក្រ និងអ្នកគ្មានឱកាសទាំងស្រុងទាំងបុរសនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ជាពិសេសអ្នកដែលរស់នៅតាមតំបន់ជនបទ ដើម្បីឱ្យពួកគេអាចទទួលបានឱកាសសេដ្ឋកិច្ចប្រកបដោយសមធម៌លើកកម្ពស់ជីវភាពរស់នៅរបស់ពួកគេ និងចូលរួមនៅក្នុងការធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្ត។ SDC ចូលរួមចំណែកកសាងឡើងវិញនូវការជឿជាក់ និងទំនុកចិត្ត ដើម្បីគាំទ្រដល់ការផ្សះផ្សារដែលជាធាតុផ្សំដ៏សំខាន់នៃស្ថិរភាពសន្តិភាព និងការអភិវឌ្ឍន៍ធនធានមនុស្សប្រកបដោយនិរន្តរភាពនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។

SDC នឹងផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើការលើកកម្ពស់អភិបាលកិច្ចមូលដ្ឋាន និងការចូលរួមរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ, កសិកម្ម និងសន្តិសុខស្បៀង និងការងារ និងការអភិវឌ្ឍន៍ជំនាញ (ក្របខ័ណ្ឌ លទ្ធផលលំអិតសម្រាប់វិស័យនីមួយៗ ក្នុងចំណោមវិស័យទាំងបីមានបង្ហាញ

នៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធទី ២)។ កម្មវិធីសហប្រតិបត្តិការរបស់ប្រទេសស្វីសជាមួយប្រទេសកម្ពុជា គឺជាផ្នែកមួយនៃ យុទ្ធសាស្ត្រសហប្រតិបត្តិការប្រចាំតំបន់មេគង្គរបស់ប្រទេសស្វីស (២០១៣-២០១៨) ហើយក៏ផ្អែកទៅតាមសមិទ្ធផលដែល SDC សម្រេចបាននៅក្នុងប្រទេសឡាវ និងវៀតណាមផងដែរ (សូមមើលប្រអប់ទី ៣-៦)។

អភិបាលកិច្ចមូលដ្ឋាន និងការចូលរួមរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ

ការពង្រឹងអភិបាលកិច្ចមូលដ្ឋាន និងការស្តារឡើងវិញនូវកោសិកាសង្គម ដែលត្រូវបានបំផ្លាញខ្ទេចខ្ទាំដោយសារតែសង្គ្រាមស៊ីវិលជាច្រើនឆ្នាំ គឺជាលក្ខខណ្ឌចាំបាច់សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយសមធម៌សម្រាប់ទាំងអស់គ្នា។ SDC នឹងចូលរួមចំណែកសម្រេចនូវការអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយសមធម៌សម្រាប់ទាំងអស់គ្នាដោយប្រើប្រាស់អភិក្រមដែលមានពីរផ្នែក៖ i) ពង្រឹងសមធម៌ ប្រសិទ្ធភាព និងឆ្លើយតបនៃសេវាសាធារណៈ និង ii) លើកកម្ពស់សម្លេងសិទ្ធិនិងការចូលរួមរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ នៅក្នុងការធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្តនៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន។ អភិក្រមនេះនឹង ជួយបំពេញបន្ថែមលើអន្តរាគមន៍របស់ SDC នៅក្នុងវិស័យកសិកម្ម និងការអភិវឌ្ឍន៍ជំនាញ។ ការកសាងនិងការគាំទ្រដល់វេទិកាផ្តោះប្តូរបទពិសោធន៍ ការសន្ទនានិងការកសាងការជឿទុកចិត្តគ្នានៅថ្នាក់ឃុំ មានសារៈសំខាន់យ៉ាងខ្លាំង ដើម្បីព្យាបាលស្នាមរបួសផ្លូវចិត្ត និងឆ្លើយតបទៅនឹងភាពចាំបាច់ក្នុងការផ្សះផ្សា ក្រោយរបបប្រល័យពូជសាសន៍ និងសង្គ្រាមស៊ីវិលដែលអូសបន្លាយពេលដ៏យូរកន្លងមក។

គោលដៅកម្មវិធី

ការធ្វើឱ្យយន្តការអភិបាលកិច្ចមូលដ្ឋាន កាន់តែមានភាពល្អប្រសើរជាងមុនចូលរួមចំណែកលើកកម្ពស់ការផ្តល់សេវាសាធារណៈ និងការអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយសមធម៌សម្រាប់ទាំងអស់គ្នា។

លទ្ធផល

ស្ត្រី និងបុរសដែលមានជីវភាពក្រីក្រ និងងាយរងគ្រោះប្រើប្រាស់សេវាសាធារណៈ ដែលមានសមធម៌ និងឆ្លើយតបចំពោះតម្រូវការរបស់ពួកគេ (ដូចជា សេវាសុខភាព អប់រំ ទឹកស្អាត និងអនាម័យ)។

ប្រជាពលរដ្ឋជាពិសេសស្ត្រី និងក្រុមងាយរងគ្រោះ អាចលើកឡើងពីសេចក្តីត្រូវការរបស់ពួកគេ អនុវត្តសិទ្ធិរបស់ពួកគេ និងចូលរួមនៅក្នុងការធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្តនៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន។

ប្រអប់ទី ១ ៖ មេរៀនមួយចំនួន ដែល SDC ទទួលបាន នៅក្នុងតំបន់នេះ រួមមាន ៖

- ការគាំទ្រដល់គ្រួសារក្រីក្រ ដែលរស់នៅតាមតំបន់ដាច់ស្រយាល មានឥទ្ធិពលយ៉ាងធំធេង ក្នុងការចូលរួមលើកកម្ពស់សន្តិសុខស្បៀងរបស់ពួកគេ និងលើការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ។
- វិធីសាស្ត្រផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម ដោយមានការចូលរួម ដែលត្រូវបានចងក្រងទុកជាឯកសារ និងបញ្ជូលទៅក្នុងប្រព័ន្ធអប់រំ/កម្មវិធីសិក្សារបស់រដ្ឋ ផ្តល់នូវប្រយោជន៍រយៈពេលវែងផ្នែកការអភិវឌ្ឍន៍ធនធានមនុស្ស។
- ការចូលរួមពិតប្រាកដ និងតម្លាភាពពេញលេញ គឺជាកត្តាសំខាន់ដែលនាំឱ្យមានការបំផុសចលនាប្រជាពលរដ្ឋនៅថ្នាក់មូលដ្ឋានប្រកបដោយជោគជ័យ។

កសិកម្ម និងសន្តិសុខស្បៀង

ប្រជាពលរដ្ឋក្រៅកម្ពុជាប្រមាណជា ៩០% រស់នៅតាមតំបន់ជនបទដែលករណី អសន្តិសុខស្បៀង និងកង្វះអាហារូបត្ថម្ភមានកម្រិតខ្ពស់។ SDC មានបំណងចូលរួមចំណែកធ្វើឱ្យវិស័យកសិកម្មមានកំណើនប្រកបដោយសមធម៌ និងផ្តល់ប្រយោជន៍ដល់មនុស្សគ្រប់គ្នាដែលអាចធ្វើជាកម្លាំងចលករឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរជីវភាពកសិករក្រីក្រទាំងស្រុង ទាំងបុរស ដែលរស់នៅតំបន់ជនបទ។ កម្មវិធីនេះនឹងផ្តោតលើសកម្មភាពចំនួនពីរដែលមានទំនាក់ទំនងជាមួយគ្នាយ៉ាងជិតស្និទ្ធជូនគ្នា ៖ i) ការបង្កើនភាពធននៃមុខរបរចិញ្ចឹមជីវិតរបស់កសិករតូចតាចរួមទាំង គ្រួសារដែលមានស្ត្រីជាមេគ្រួសារ និងជនជាតិដើមភាគតិចតាមរយៈការបង្កើនសមត្ថភាពផលិតកម្ម និងលទ្ធភាពទទួលបានទីផ្សារ និង ii) ការគាំទ្រដល់ស្ត្រី និងបុរសជាពិសេសសហគមន៍ដែលចិញ្ចឹមជីវិត អាស្រ័យដោយសារធនធានព្រៃឈើ និងនេសាទតាមរយៈការធានាឱ្យពួកគេអាចទទួលបានធនធានសហគមន៍ប្រកបដោយសមធម៌ និងទីផ្សារសម្រាប់អនុផលព្រៃឈើដែលពួកគេអាចបាន។

គោលដៅកម្មវិធី

លើកកម្ពស់ជីវភាពរស់នៅ និងសន្តិសុខស្បៀងតាមតំបន់ជនបទជាពិសេសរបស់គ្រួសារ ដែលមានស្ត្រីជាមេគ្រួសារ។

លទ្ធផល

កសិករខ្នាតតូច ទាំងស្ត្រី ទាំងបុរស (រាប់បញ្ចូលទាំងគ្រួសារដែលមានស្ត្រីជាមេគ្រួសារ និងជនជាតិដើមភាគតិច) មានមុខរបរចិញ្ចឹមជីវិតដែលកាន់តែធន់ជាមួយនឹងវិបត្តិនានា។

ស្ត្រី និងបុរសជាពិសេសអ្នកកម្រិតសហគមន៍ជនជាតិដើមភាគតិចអាចបង្កើនផលិតកម្ម និងអាចទទួលបាន និងគ្រប់គ្រងចាត់ចែងធនធានក្នុងសហគមន៍របស់ពួកគេ (ដូចជាធនធានព្រៃឈើ និងធនធាននេសាទជាដើម) បានជាប់លាប់ប្រកបដោយសមធម៌។

ប្រអប់ទី ២ ៖ សមិទ្ធផល ដែលសម្រេចបានដោយ SDC នៅក្នុងការលើកកម្ពស់អភិបាលកិច្ច មូលដ្ឋានក្នុងប្រទេសឡាវ

SDC បានផ្តល់ការគាំទ្រដល់ការរៀបចំរបៀបវារៈកំណែទម្រង់អភិបាលកិច្ច និងរដ្ឋបាលសាធារណៈ ដែលតម្រង់ទិសទៅរកការកែលម្អ ការផ្តល់សេវាដល់ប្រជាពលរដ្ឋ។ តាមរយៈការផ្តល់កញ្ចប់ឥណទានប្រតិបត្តិការមន្ត្រីថ្នាក់ស្រុកជាង២៣០០ នាក់មកពីរដ្ឋបាលស្រុកចំនួន ៣៥ បានអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពរបស់ខ្លួនក្នុងការអនុវត្តនីតិវិធីរៀបចំផែនការ និងថវិកាតាមបែបចូលរួមសម្រាប់កសាងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធខ្នាតតូចដោយប្រើប្រាស់គោលការណ៍ស្តីពីការចូលរួមកម្លាត គណនេយ្យភាព និងប្រសិទ្ធភាព។ SDC បានចូលរួមចំណែកជាមួយនឹងរដ្ឋាភិបាលឡាវនៅក្នុងការបង្កើនការទទួលយកទស្សនទានស្តីពីការរៀបចំផែនការពីក្រោមឡើងលើការចូលរួមសកម្ម និងការជ្រើសរើសតំណាងតាមរយៈការបោះឆ្នោត។ ដោយសារតែមានការចូលរួមរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ នៅក្នុងការធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្តនៅមូលដ្ឋាននិងការផ្តល់ឥណទានសម្រាប់ផ្តល់សេវា មានអ្នកភូមិជាងកន្លះលាននាក់មកពី ២១ ស្រុកក្នុងចំណោម ៤៧ ស្រុកដែលក្រឡាត់ជាងគេនៅក្នុងប្រទេសឡាវឥឡូវនេះកាន់តែមានលទ្ធភាពជាងមុនក្នុងការទទួលបានសេវាពីមណ្ឌលសុខភាពសាលារៀន និងទឹកស្អាត។

SDC បានឆ្លើយតបទៅនឹងបញ្ហាអភិបាលកិច្ចដ៏ធ្ងន់ដោយប្រើប្រាស់អភិក្រមនៃការគោរពសិទ្ធិមនុស្ស។ មានប្រជាពលរដ្ឋជាង ២០០០០ នាក់ (ដែលភាគច្រើនមកពីសហគមន៍ជនជាតិដើមភាគតិច) មកពីភូមិគោលដៅចំនួន ៤០ នៃខេត្តសារ៉ាវ៉ាន់ បានបង្កើនការយល់ដឹងរបស់ខ្លួនពីសិទ្ធិដែលពាក់ព័ន្ធនឹងដីធ្លីហើយឥឡូវនេះ មានសមត្ថភាពជាងមុនក្នុងការដោះស្រាយវិវាទនានាដែលពាក់ព័ន្ធជាមួយនឹងដីធ្លី។

ប្រអប់ទី ៣ ៖ សមិទ្ធផល ដែលសម្រេចបានដោយ SDC នៅក្នុងការលើកកម្ពស់ជីវភាពរស់នៅតាម តំបន់ជនបទ និងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ នៅក្នុងប្រទេសឡាវ

ការរីកចម្រើនផ្នែកផលិតកម្ម និងការស្វែងរកទីផ្សារ ដោយមានការសម្របសម្រួលពី SDC បានផ្តល់លទ្ធភាពឱ្យកសិករអាចទទួលបានចំណីអាហារ និងចំណូលច្រើនជាងមុនសម្រាប់គ្រួសាររបស់ពួកគេ។ លទ្ធផលដែលសម្រេចបានមានដូចជា៖

- ប្រជាពលរដ្ឋ ១៧០០០ គ្រួសារជាពិសេសជនជាតិដើមភាគតិចកំពុងប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាថ្មីៗ ដែលអាចផ្តល់លទ្ធភាពឱ្យពួកគេកាន់តែអាស្រ័យបន្ថែមទៀតលើការបង្កើនផលលើដីស្រែចំការ និងលែងធ្វើការប្រមូលផលពីក្នុងព្រៃដូចមុនទៀត។
- សេវាផ្តល់ប្រឹក្សាបច្ចេកទេស ដែលមានគុណភាពប្រសើរជាងមុនបានធ្វើឱ្យមានការរីកចម្រើនយ៉ាងសំខាន់ផ្នែកចំណេះដឹងអាកប្បកិរិយា និងជំនាញរបស់មន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម និងរុក្ខាប្រមាញ់ ដែលនាំឱ្យមានការផ្តល់ការគាំទ្រកាន់តែប្រសើរជាងមុនដល់កសិករ។ កសិករបានទទួលជំនាញកាន់តែប្រសើរជាងមុន ក្នុងការគ្រប់គ្រងប្រព័ន្ធកសិដ្ឋានដាំដុះរបស់ខ្លួន និងការចាត់ចែងនិងល្បួញដើម្បីឱ្យពួកគេកាន់តែអាចព្យាករដឹងមុនពីអ្វីដែលអាចកើតមានឡើងនៅក្នុងទំនាក់ទំនងរបស់ពួកគេ។
- ការអភិវឌ្ឍន៍សង្វាក់តម្លៃវិស័យកសិកម្ម នាំឱ្យមានការបង្កើនចំណូលរបស់គ្រួសារកសិករដែលចូលរួមក្នុងសកម្មភាពនេះ។ ឧទាហរណ៍ កសិករដែលដាំកាហ្វេបានបង្កើនចំណូលរបស់ខ្លួនដល់ទៅ ៣ ដងពី ០,៨០ ដុល្លារ/គីឡូ ដល់ ២,៤ ដុល្លារ/គីឡូ។
- ការដាក់ឱ្យអនុវត្តនូវវិធីសាស្ត្រ ដែលមានការចូលរួមពីអ្នកពាក់ព័ន្ធចម្រុះនៅក្នុងការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លីធ្វើឱ្យការប្រើប្រាស់ធនធានដីចម្រុះសម្រាប់វិស័យកសិកម្មមានភាពល្អប្រសើរបំផុតការពារដីជាតិដី និងពង្រឹងសិទ្ធិប្រើប្រាស់ដីធ្លីរបស់កសិករ។ គំនិតផ្តួចផ្តើមទាំងនេះបានផ្តល់ប្រយោជន៍ដល់ប្រជាពលរដ្ឋ ៣០០០ គ្រួសារនៅក្នុង ៣៧ ភូមិ។

មុខរបរនិងការងារ និងការអប់រំបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ

ការងារដែលបង្កើតឡើងដោយកំណើនសេដ្ឋកិច្ចនៅក្នុងរយៈពេលថ្មីៗនេះ គឺមិនគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីតាមឱ្យទាន់ចំនួនយុវជនស្វែងរកការងារធ្វើនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ឬក្រៅប្រទេសដែលចេះតែមានចំនួនច្រើនឡើងៗនោះទេ។ ប្រជាពលរដ្ឋត្រូវការជាបន្ទាន់នូវការអប់រំវិជ្ជាជីវៈ និងការអភិវឌ្ឍន៍ ជំនាញបន្ថែមទៀត ប្រសិនបើប្រទេសកម្ពុជាមានបំណងរក្សាភាពប្រកួតប្រជែង នៅក្នុងបរិបទ សមាហរណកម្មថ្នាក់តំបន់ និងឆ្លើយតបចំពោះភាពមិនស្មើគ្នារវាងតម្រូវការទីផ្សារ និងកម្លាំងពលកម្មជំនាញដែលមាន។ ការការពារសិទ្ធិការងារក៏នឹងទទួលបានការផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់ផងដែរ។

កម្មវិធីរបស់ SDC នឹងផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើការអភិវឌ្ឍជំនាញរបស់បុរស និងស្ត្រីដែលរស់នៅតាមទីជនបទដើម្បីបង្កលក្ខណៈឱ្យពួកគេអាចទទួលបានប្រយោជន៍ពីឱកាសការងារដែលនឹងមាននាពេលខាងមុខ ជាពិសេសនៅក្នុងវិស័យទេសចរណ៍ដែលកំពុងតែមានការរីកចម្រើនខ្លាំង។ នៅកម្រិតគោលនយោបាយ SDCនឹងគាំទ្រដល់រដ្ឋាភិបាលលើ៖ i) ការអនុវត្តន៍ផែនការសកម្មភាពសម្រាប់គោលនយោបាយស្តីពីការអប់រំបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេស និងវិជ្ជាជីវៈដើម្បីធានាឱ្យមានភាពបន្តវគ្គរវាងគោលនយោបាយអប់រំបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេស និងវិជ្ជាជីវៈ និងតម្រូវការរបស់វិស័យឯកជន និងការលើកកម្ពស់សិទ្ធិជាមូលដ្ឋាន និងii) ការដាក់បញ្ចូលសិទ្ធិរបស់ពលករទេសនូវប្រវត្តិសាស្ត្រនៅក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ។

គោលដៅកម្មវិធី

ស្ត្រី និងបុរសវ័យក្មេងដែលរស់នៅតាមទីជនបទទទួលបានជំនាញវិជ្ជាជីវៈ និងបំណិនជីវិតដែលផ្តល់លទ្ធភាពឱ្យពួកគេអាចបង្កើនប្រាក់ចំណូលរបស់ពួកគេបាន។

លទ្ធផល

ស្ត្រី និងបុរសដែលចូលរួមនៅក្នុងកម្មវិធីអប់រំបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេស និងវិជ្ជាជីវៈ ទទួលបានចំណូលកាន់តែច្រើនពីការងារសមរម្យដែលពួកគេទទួលបាន។

ពង្រឹងប្រព័ន្ធអប់រំបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេស និងវិជ្ជាជីវៈថ្នាក់ជាតិ ក្របខ័ណ្ឌប្បញ្ញត្តិកម្ម និងប្រព័ន្ធនៃការអនុវត្តន៍ ក្នុងគោលដៅឈានឆ្ពោះទៅរកសមាហរណកម្មអាស៊ាន។

ការគាំទ្រដល់សុខភាពមាតា និងទារក

មន្ទីរពេទ្យកុមារគន្ធបុប្ផា ត្រូវបានបង្កើតឡើង នៅក្នុងឆ្នាំ ១៩៩២ ក្រោមគំនិតផ្តួចផ្តើមរបស់ វេជ្ជបណ្ឌិតជនជាតិស្វីស លោក Beat Richner¹ មន្ទីរពេទ្យ នេះចូលរួមចំណែកយ៉ាងធំធេងក្នុងការលើកកម្ពស់សុខភាពកុមារ និងសេវាសុខភាពជាទូទៅនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។ SDC បានចាប់ផ្តើមផ្តល់ការគាំទ្រដល់មន្ទីរពេទ្យគន្ធបុប្ផា ទាំង ៥ នៅក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៤។ ចាប់តាំងពីពេលនោះមកមន្ទីរពេទ្យគន្ធបុប្ផាបានផ្តល់ការព្យាបាលដល់កុមារជាង ១ លាននាក់ដែលត្រូវការការសម្រាកព្យាបាលក្នុងមន្ទីរពេទ្យ និងកុមារជាង ១០ លាននាក់ជាអ្នកជំងឺក្រៅមន្ទីរពេទ្យ។

ផ្នែកអន្តរវិស័យ

ដើម្បីឆ្លើយតបចំពោះសេចក្តីត្រូវការ និងការបន្ស៊ីឱ្យស្របតាមកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងសំខាន់ៗ ដែលធ្វើឡើងដោយក្រុមសង្គមស៊ីវិល និងរដ្ឋាភិបាលក្នុងការធានានូវកំណើនរយៈពេលវែងប្រកបដោយនិរន្តរភាព និងសម្រាប់ទាំងអស់គ្នា ប្រធានបទអន្តរវិស័យចំនួន ៤ នឹងត្រូវបញ្ជ្រាបចូលទៅក្នុងគ្រប់កម្មវិធី និងគម្រោងទាំងអស់ដូចជា ៖

សមភាពយេនឌ័រ ៖ ស្របពេលដែលរដ្ឋាភិបាល សង្គមស៊ីវិល និងទីភ្នាក់ងារអន្តរជាតិបានខិតខំបំពេញការងារជាច្រើន ដើម្បីជម្រុញលើកកម្ពស់សុខុមាលភាពរបស់ប្រជាពលរដ្ឋកម្ពុជាគ្រប់រូប ស្ត្រីនៅតែបន្តជួបប្រទះនឹងបញ្ហាប្រឈមធំៗជាច្រើន ដែលបញ្ហាភាគច្រើនមានភាពពាក់ព័ន្ធ ជាមួយនឹងភាពក្រីក្រ និងផលប៉ះពាល់មកលើពួកគេ។ ក្រសួងកិច្ចការនារីបាន ផ្តល់អាទិភាពដល់ការពង្រឹងសមត្ថភាព ក្នុងការគាំទ្រដល់ការអនុវត្តន៍អនុសញ្ញាស្តីពីការលុបបំបាត់ រាល់ទម្រង់នៃការរើសអើងប្រឆាំងស្ត្រីភេទ (CEDAW)

ប្រអប់ទី ៤ ៖ សមិទ្ធផល ដែលសម្រេចបានដោយ SDC នៅក្នុងការគាំទ្រដល់ការប្រកបមុខរបរ ចិញ្ចឹមជីវិតក្នុងប្រទេសវៀតណាម

SDC បានជួយដល់កសិករក្រីក្រចំនួន ៨០០០នាក់ ស្រី ៩០% ដើម្បីបង្កើនប្រាក់ចំណូលរបស់ពួកគេប្រមាណជា ៧០០ ដុល្លារ ក្នុងមួយឆ្នាំក្នុងមួយគ្រួសារ តាមរយៈការចិញ្ចឹមសត្វ និងការបង្កើនផលកសិកម្មខ្នាតតូច។ តាមរយៈគម្រោងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ និងកសិកម្មខ្នាតតូចចំនួន ៣៤០០ គម្រោង SDC បានជួយកែលំអដីវិភាពរស់នៅដល់ប្រជាពលរដ្ឋចំនួន ៧៧០០០ គ្រួសារដែលក្នុងនោះមានប្រជាពលរដ្ឋក្រីក្រ ២០០០០ គ្រួសារ ហើយពួកគេពី ៣៥% ទៅ ៩០% ជាជនជាតិដើមភាគតិចអាស្រ័យទៅតាមទីតាំង។

ក្នុងនាមជាសហអ្នកផ្តល់ជំនួយ នៃមូលនិធិពហុជំនួយសម្រាប់ព្រៃឈើដែលគ្រប់គ្រងដោយរដ្ឋាភិបាលវៀតណាម SDC បានចូលរួមចំណែកក្នុងការការពារ និងអភិវឌ្ឍព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាពដូចជា ៖

- ការរៀបចំលិខិតុបករណ៍គោលនយោបាយជាតិសំខាន់ៗដូចជា យុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ព្រៃឈើរបស់វៀតណាម ២០០៦-២០២០ ដែលសរុបមានក្រឹត្យសេចក្តីសម្រេច និងសភាពណ៍របស់រដ្ឋាភិបាលជាង ១០។
- ការគាំទ្រដល់ការអនុវត្តន៍កម្មវិធីចំនួន ៥ នៃយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ព្រៃឈើរបស់វៀតណាម ដោយបានបង្កើនគំបរព្រៃឈើជាង ៥០០០០ ហិចតា និងផ្តល់ប្រយោជន៍ដល់ប្រជាពលរដ្ឋជាង ៤៥០០០ ហិចតា, កាត់បន្ថយភាពក្រីក្រតាមរយៈការបែងចែកដីព្រៃ ៤១០០០ ហិចតាដល់ប្រជាពលរដ្ឋ ២៣០០០ គ្រួសារដោយមានផ្តល់នូវលិខិតបញ្ជាក់ពីការប្រើប្រាស់ដីផ្លូវ។

អភិបាលកិច្ចទាំងនេះនឹងត្រូវអនុវត្តចេញពីទស្សនវិស័យដែល ឈរលើមូលដ្ឋានសិទ្ធិមនុស្សក្នុងគោលបំណងពង្រឹងសមត្ថភាព របស់អ្នកមានសិទ្ធិ (right holders) និងអ្នកដែលត្រូវបំពេញ ភារកិច្ច (duty bearers)។

ការគ្រប់គ្រងកម្មវិធីដែលគិតគូរពីជម្លោះ មានសារៈសំខាន់យ៉ាង ខ្លាំងនៅក្នុងបរិបទក្រោយពេលមានជម្លោះ ដូចជាប្រទេសកម្ពុជា ជាដើម។ ការគិតគូរពីជម្លោះ និងការទប់ស្កាត់អំពើហិង្សានឹង ត្រូវបានបញ្ចូលជាសមាសភាគសំខាន់របស់គ្រប់កម្មវិធីទាំងអស់ ហើយនឹងមានមូលដ្ឋានលើការវិភាគហានិភ័យពាក់ព័ន្ធនឹង “ការ មិនបង្កគ្រោះថ្នាក់” “សិទ្ធិដើម្បីដឹងព្រ” និងសក្តានុពលធ្វើឱ្យ មានការផ្លាស់ប្តូរចំពោះវិវាទ និងដោះស្រាយការប៉ះទង្គិចផ្លូវចិត្ត។ ការលើកកម្ពស់ឱ្យមានវេទិកាពិគ្រោះយោបល់ និងផ្តោតប្តូរទៅ ពិសោធន៍វាងសហគមន៍ អង្គការសង្គមស៊ីវិល និងអាជ្ញាធរ មូលដ្ឋានមូលដ្ឋាន គឺជាមធ្យោបាយដ៏សំខាន់ ដើម្បីគាំទ្រដល់ ការកសាងឡើងវិញនូវភាពជឿជាក់ និងទំនុកចិត្ត។

ការបន្តទៅនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ និងការកាត់បន្ថយ ហានិភ័យនៃគ្រោះមហន្តរាយនឹងត្រូវដាក់បញ្ចូលជាប្រធានបទ អន្តរវិស័យជាពិសេសនៅក្នុងការអនុវត្តកម្មវិធីកសិកម្ម និងសន្តិសុខ ស្បៀង ដោយប្រើប្រាស់មធ្យោបាយដែលមានស្រាប់ដើម្បីធ្វើការ វិភាគហានិភ័យនានា និងដាក់បញ្ចូលសកម្មភាពបង្ការ ឬកាត់ បន្ថយផលប៉ះពាល់។

វប្បធម៌ ប្រៀបបាននឹងបេះដូងនៃការអភិវឌ្ឍន៍។ ដោយសារមានការ ទទួលស្គាល់បែបនេះ SDC លើកកម្ពស់ឱ្យមានការយល់ដឹងអំពី វប្បធម៌ និងលើកកម្ពស់វប្បធម៌ផ្សេងៗគ្នាក្នុងគោលបំណងធ្វើការ បូកសរុបដំណើរការនៃការអភិវឌ្ឍន៍ដែលមាននៅតាមប្រទេសដែល ខ្លួនកំពុងអនុវត្តសកម្មភាព។ ស្របទៅតាមគោលនយោបាយរួម របស់ SDC ដើម្បីលើកកម្ពស់ការសម្តែងចេញនូវវប្បធម៌ចម្រុះនៅ តាមប្រទេសជាដៃគូកម្មវិធីប្រចាំប្រទេសកម្ពុជារបស់ SDC នឹងវិភាជន៍ ថវិកាប្រមាណជា ១% នៃថវិកាសរុបរបស់ខ្លួនចំពោះសកម្មភាពលើក កម្ពស់វប្បធម៌។

និងការបញ្ឈប់សមភាពយេនឌ័រទៅក្នុង ក្របខ័ណ្ឌគោលនយោបាយ ទូទៅសម្រាប់ធ្វើជាវេទិកាដើម្បីសម្រេចឱ្យបាននូវសិទ្ធិមនុស្សរបស់ ស្ត្រី។ ការដោះស្រាយអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ និងការកេង ប្រវ័ញ្ចផ្លូវភេទ ដែលប្រព្រឹត្តមកលើស្ត្រី គឺជាអាទិភាពខ្ពស់ជាងគេ មួយ។ ដូច្នេះហើយបានជាសមភាពយេនឌ័រត្រូវបានឆ្លុះបញ្ចាំងនៅ ក្នុងផ្នែកទាំង ៣ ក្នុងស្ថិតិទាក់ទងនឹងស្ត្រី។ លទ្ធផល សំខាន់ៗជាក់លាក់នឹងត្រូវរៀបចំឡើងតាមរយៈសកម្មភាពជាវិជ្ជមាន ដែលមានទិសដៅស្របគ្នាជាមួយនឹងផែនការសកម្មភាពរបស់ រដ្ឋាភិបាលស្តីពីការលើកកម្ពស់ភាពអង់អាចដល់ស្ត្រី។ រាល់ទិន្នន័យ ទាំងអស់របស់គម្រោងនឹងត្រូវបែងចែកតាមភេទ។

អភិបាលកិច្ចនឹងត្រូវបានបញ្ឈប់ដោយផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់ ជាពិសេសលើ គោលការណ៍គណនេយ្យភាព និងតម្លាភាព ការចូល រួមការមិនរើសអើង ប្រសិទ្ធភាព និងភាពស័ក្តិសិទ្ធិ។ គោលការណ៍

៣ ការគ្រប់គ្រង និងការពិនិត្យ តាមដានកម្មវិធី

ទម្រង់ការងារហិរញ្ញប្បទានសហប្រតិបត្តិការ

នៅក្នុងការរៀបចំ និងអនុវត្តគម្រោង និងកម្មវិធីនានា SDCនឹងអនុវត្តតាមគោលការណ៍ ដូចខាងក្រោម ៖

- ការប្រើប្រាស់ទម្រង់ការអនុវត្តន៍ចម្រុះ (គម្រោង “ដែលត្រូវរៀបចំដោយខ្លួនឯង” ដូចដែលតម្រូវនៅក្នុងច្បាប់, ការចូលរួមផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានជាមួយនឹងទិដ្ឋភាពភារកិច្ច, ការចូលរួមបដិភាគក្នុងកម្មវិធីនានារបស់រដ្ឋាភិបាលទីភ្នាក់ងារពហុភាគីអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល។ល។) នឹងផ្តល់លទ្ធភាពឱ្យ SDC អាចមានភាពបត់បែនក្នុងការឆ្លើយតបទៅនឹងឱកាស ឬ ឧបសគ្គនានានៅក្នុងបរិបទនយោបាយដែលកំពុងមាន និងដើម្បីផ្លាស់ប្តូរការផ្តោតគោលដៅនៃកម្មវិធីរបស់ខ្លួនទៅលើដៃគូ និងសកម្មភាពទាំងឡាយដែលនឹងផ្តល់នូវលទ្ធផលផ្នែកការអភិវឌ្ឍន៍ល្អបំផុតសម្រាប់ក្រុមគោលដៅដែលបានកំណត់។
- បន្ថែមពីលើការផ្តល់ការគាំទ្រដល់កំណែទម្រង់នៅថ្នាក់ជាតិ SDC នឹងផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើខេត្តមួយចំនួនដែលប្រជាពលរដ្ឋក្រីក្រ និងងាយរងគ្រោះមិនបានទទួលសេវាគ្រប់គ្រាន់ ឬនៅតាមតំបន់ ដែលមានសក្តានុពលក្នុងការផ្តួចផ្តើមជាមួយនឹងដៃគូ ផ្តល់ជំនួយដទៃទៀត។ SDC នឹងប្រើប្រាស់អភិក្រមតាមតំបន់ដែលបង្កលក្ខណៈអាចដោះស្រាយបញ្ហាស្មុគស្មាញដែលមានទំនាក់ទំនងរវាងគ្នាទៅវិញទៅមកបានគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ។ ខេត្តដែលគ្រោងនឹងជ្រើសរើសធ្វើជាខេត្តគោលដៅរួមមានខេត្ត

នៅតាមតំបន់ខ្ពង់រាប និងតំបន់ភ្នំ (ដូចជាខេត្តមានជ័យ និងខេត្តព្រះវិហារ) និងតំបន់មួយចំនួនដែលស្ថិតនៅតាមតំបន់វាលទំនាបទន្លេមេគង្គ (ដូចជាខេត្តស្ទឹងត្រែង និងក្រចេះជាដើម)។ សូមមើលឧបសម្ព័ន្ធទី ៤ អំពីផែនទីរបស់ប្រទេសកម្ពុជា។

- កម្មវិធីប្រចាំប្រទេសកម្ពុជារបស់ប្រទេសស្វីសនឹងសហការឱ្យបានជិតស្និទ្ធ និងផ្តួចផ្តើមជាមួយនឹងកម្មវិធីនៅថ្នាក់តំបន់ដែលរៀបចំ និងអនុវត្តដោយ SDC នៅក្នុងបរិបទនៃកម្មវិធីប្រចាំតំបន់មេគង្គរបស់ប្រទេសស្វីសដូចជា កម្មវិធីអភិបាលកិច្ចដីធ្លីព្រៃឈើ ការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ និងការគ្រប់គ្រងទឹកតាមបែបសមាហរណកម្មឆ្លងដែន។
- កម្មវិធីសកលរបស់ SDC ផ្នែកសន្តិសុខស្បៀង ការប្រែប្រួលអាកាសធាតុគំនិតផ្តួចផ្តើមទឹកទេសន្តរប្រវេសន៍ និងសុខភាពក្រោមការសម្របសម្រួលពីការិយាល័យកណ្តាលរបស់ SDC កាន់តែបង្កើនការគ្របដណ្តប់ខ្លាំងឡើងៗនៅតំបន់មេគង្គនេះ។ គម្រោងទាំងនេះបង្ក លក្ខណៈឱ្យមានការសហការយ៉ាងជិតស្និទ្ធនិងការផ្តួចផ្តើមជាមួយនឹងគម្រោងនានានៅថ្នាក់តំបន់ និងនៅកម្រិតប្រទេស។ មានកម្មវិធីចំនួន ២ គឺកម្មវិធីព័ត៌មានតាមរយៈការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធអ៊ីនធឺណិត និងការធានារ៉ាប់រងដំណាំនៅតាមប្រទេសដែលមានសេដ្ឋកិច្ចកំពុងលូតលាស់ (RIICE)

m <http://www.riice.org>

និងកម្មវិធីផ្តល់ការគាំទ្រ ដល់បណ្តាញព្រៃឈើសង្គមថ្នាក់តំបន់ ក្រោមក្របខ័ណ្ឌអាស៊ាន។ SDC នឹងជម្រុញឱ្យមានការបង្កើត ច្រកប្រាស្រ័យទាក់ទងប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ក៏ដូចជាធ្វើ ការពង្រឹងបន្ថែមទៀត នូវការបំពេញបន្ថែមឱ្យទៅវិញទៅមក ជាមួយនឹងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការកម្រិតសកលរបស់ SDC។

- អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលស្វ័យជាច្រើនបាន និងកំពុងអនុវត្ត សកម្មភាពជាច្រើនឆ្នាំមកហើយនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។ SDC នឹងធ្វើការពិនិត្យតាមដានលទ្ធផលដែលសម្រេចបានដោយ អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលស្វ័យតាមរយៈគម្រោងដែលទទួល បានថវិកាពី SDC ក៏ដូចជាធ្វើការពង្រឹងការផ្តោតប្តូរបទពិសោធន៍ ក្នុងចំណោមអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលស្វ័យនានាដែលកំពុង អនុវត្តសកម្មភាពនៅក្នុងតំបន់នេះ។

ភាពជាដៃគូ

រាល់គម្រោងទាំងអស់នឹងត្រូវអនុវត្តតាមរយៈ ឬក្នុងភាពជាដៃគូយ៉ាង ជិតស្និទ្ធជាមួយនឹងទីភ្នាក់ងាររដ្ឋាភិបាល ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ និង/ឬអង្គការ សង្គមស៊ីវិល។

- SDC នឹងចូលរួមយ៉ាងសកម្មក្នុងកិច្ចពិគ្រោះយោបល់គោល នយោបាយ និងការសម្របសម្រួលជាមួយនឹងរដ្ឋាភិបាល កម្ពុជាក្នុងគ្រប់វិស័យទាំងអស់ដែលទីភ្នាក់ងារនេះកំពុងអនុវត្ត សកម្មភាព។ លើសពីនេះ SDC នឹងចូលរួមនៅក្នុងការសម្របសម្រួល វាងរដ្ឋាភិបាល និងអ្នកផ្តល់ជំនួយផងដែរ។
- ប្រទេសស្វ័យតាមរយៈ SDC បានចូលរួមនៅក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រ សហប្រតិបត្តិការអភិវឌ្ឍន៍ អ៊ីបសម្រាប់ប្រទេសកម្ពុជា ២០១៤- ២០១៨ ហើយនឹងចូលរួមចំណែកនៅក្នុងការអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រ នេះ។
- SDC នឹងស្វែងរកឱកាស ដើម្បីចូលរួមផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានដល់ កម្មវិធីពហុភាគី ឬកិច្ចសហប្រតិបត្តិការដែលខ្លួនទទួលបាន ប្រតិភូកម្មឱ្យចូលរួម ជាមួយនឹងទីភ្នាក់ងារទ្វេភាគីដទៃទៀត។ ដើម្បីប្រសិទ្ធភាព SDC នឹងរក្សាចំនួនគម្រោងឱ្យនៅតិចបំផុត ជាមួយនឹងថវិកាតិចជាង ១ លាន CHF ក្នុងមួយឆ្នាំ។
- SDC នឹងព្យាយាមឱ្យមានការចូលរួមពីស្ថាប័នដៃគូចម្រុះ និង ការប្រើប្រាស់ទម្រង់ការ សម្រាប់អនុវត្តសកម្មភាពចម្រុះក្នុង ស្ថានភាពនៃគោលការណ៍ស្តីពីប្រសិទ្ធភាពនៃការអភិវឌ្ឍន៍ដែលត្រូវ

បានឯកភាពនៅទីក្រុងហ្សឺណែវ។ ការសម្របសម្រួលជិតស្និទ្ធ និង កិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយនឹងរដ្ឋាភិបាលជាដៃគូ គឺជាកិច្ចការ ដ៏សំខាន់។ បើទោះបីជាកម្មវិធីរបស់ SDC ត្រូវបានបន្តជាមួយ នឹងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិក៏ដោយសក្តានុពលក្នុង ការផ្តល់ថវិកាដោយផ្ទាល់មានកម្រិតទាប។

ការពិនិត្យតាមដាន និងវាយតម្លៃ

ឧបករណ៍សំខាន់ជាងគេដើម្បីដឹងពីលទ្ធផលការងារនានា គឺរបាយការណ៍ វឌ្ឍនភាពដែលផ្តល់ដោយដៃគូ កិច្ចពិគ្រោះយោបល់ជាមួយដៃគូ ការចុះទស្សនកិច្ចដល់មូលដ្ឋាន និងការវាយតម្លៃគម្រោង។ សិក្ខា សាលាឆ្លុះបញ្ចាំងប្រចាំឆ្នាំនឹងរៀបចំឡើងរួមជាមួយនឹងដៃគូដែល អនុវត្តកម្មវិធីនៅក្នុងវិស័យនីមួយៗ។

ដើម្បីធ្វើការពិនិត្យតាមដានលទ្ធផលនៃការអភិវឌ្ឍន៍វិស័យនីមួយៗ SDC នឹងប្រើប្រាស់ សូចនាករដែលរៀបចំឡើងក្រោមក្របខ័ណ្ឌយុទ្ធសាស្ត្រ ស្តីពីកិច្ចសហប្រតិបត្តិការប្រចាំតំបន់មេគង្គ របស់ប្រទេសស្វ័យ។ ប្រព័ន្ធពិនិត្យតាមដាននេះនឹងត្រូវធ្វើសុខដុមនីយកម្ម ជាមួយនឹង ក្របខ័ណ្ឌ លទ្ធផលនៃផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិឱ្យបានច្រើន តាមដែលអាចធ្វើទៅបាន។ របាយការណ៍ពិនិត្យតាមដានការអនុវត្ត ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ គឺជាប្រភពព័ត៌មានដ៏សំខាន់។

ការពិនិត្យឡើងវិញពាក់កណ្តាលអណត្តិលើការអនុវត្តកម្មវិធីប្រចាំ ប្រទេសកម្ពុជានឹងត្រូវធ្វើឡើងនៅក្នុងឆ្នាំ ២០១៥ រួមគ្នាជាមួយនឹង ការពិនិត្យឡើងវិញលើយុទ្ធសាស្ត្រសហប្រតិបត្តិការប្រចាំតំបន់មេគង្គ របស់ប្រទេសស្វ័យ។ ការវាយការណ៍ពីការបំពេញការងារ និងលទ្ធផល ដែលសម្រេចបាននឹងធ្វើទៅតាមនីតិវិធីស្តង់ដាររបស់ SDC ពោល គឺរបាយការណ៍ស្តីពីភាពអនុលោមរបាយការណ៍ស្តីពីការគ្រប់គ្រង ការិយាល័យ និងរបាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំនៃប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្យផ្ទៃក្នុង (ICS) ប្រចាំឆ្នាំ។

ការគ្រប់គ្រងហានិភ័យ

ការពិនិត្យតាមដាន និងការគ្រប់គ្រងហានិភ័យប្រតិបត្តិការ និង ហានិភ័យដៃគូរបស់កម្មវិធីនឹងត្រូវធ្វើឡើងដោយប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ គម្រោងដែលមានស្រាប់។ ហានិភ័យសំខាន់ៗនៃកម្មវិធីសម្រាប់វិស័យ នីមួយៗត្រូវបានដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌលទ្ធផល។ ការពិនិត្យ តាមដានហានិភ័យពាក់ព័ន្ធជាមួយនឹងការសន្មតពីបរិបទត្រូវធ្វើ ឡើងដោយប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ MERV របស់ SDC (ដែលជាឧបករណ៍ សម្រាប់ធ្វើការពិនិត្យតាមដានការផ្លាស់ប្តូរនៅក្នុងបរិបទប្រតិបត្តិការ)។ ការពិនិត្យតាមដានហានិភ័យ ពាក់ព័ន្ធជាមួយនឹងសម្មតិកម្មអំពី ផលប៉ះពាល់របស់គម្រោងនឹងត្រូវធ្វើឡើង តាមរយៈការសិក្សាពី ផលប៉ះពាល់។ វិធានការកាត់បន្ថយហានិភ័យនឹងត្រូវអនុវត្តតាមរយៈ របាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំនៅក្នុងករណីហានិភ័យពាក់ព័ន្ធជាមួយនឹង បរិបទ និងតាមរយៈការឆ្លើយតបរបស់អ្នកគ្រប់គ្រងចំពោះលទ្ធផល នៃការពិនិត្យឡើងវិញលើគម្រោងនៅពេលដែលហានិភ័យមាន ទំនាក់ទំនងជាមួយនឹងតុល្យភាពនៃការចូលរួមចំណែករបស់គម្រោង នានា។ នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ការគ្រប់គ្រងកម្មវិធីដែលគិតគូរពី ជម្លោះត្រូវបានអនុវត្តដើម្បីគ្រប់គ្រងហានិភ័យដែលកើតចេញពី ភាពតានតឹងក្នុងសង្គម។

ឧបសម្ព័ន្ធ

១. សេចក្តីអធិប្បាយដោយសង្ខេបអំពីយុទ្ធសាស្ត្រសហប្រតិបត្តិការតំបន់មេគង្គ ២០១៣-២០១៧
២. ក្របខ័ណ្ឌលទ្ធផលរបស់ប្រទេសកម្ពុជា
៣. ការរៀបចំផែនការវិភាជន៍ថវិកា បែងចែកតាមប្រទេស និងវិស័យ
៤. ផែនទីប្រទេសកម្ពុជា

ឧបសម្ព័ន្ធទី ១ ៖ សេចក្តីអធិប្បាយដោយសង្ខេបអំពីយុទ្ធសាស្ត្រសហប្រតិបត្តិការតំបន់មេគង្គ ២០១៣-២០១៧

<p>គោលដៅកម្មវិធី</p> <p>ប្រទេសស្វីសចូលរួមចំណែកកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ គាំទ្រដល់ការអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយសមធម៌ និងចីរភាព និងលើកកម្ពស់អភិបាលកិច្ចតាមបែបប្រជាធិបតេយ្យ។ ប្រទេសស្វីសនឹងពង្រឹងភារកិច្ចរបស់ប្រទេសកម្ពុជា ឡារ មីយ៉ាន់ម៉ា និងវៀតណាម និងតួអង្គមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ដើម្បីឱ្យពួកគេក្លាយជាដៃគូស្មើភាពគ្នា និងប្រកបដោយភាពអង្គភាពនៅក្នុងសហគមន៍អាស៊ានដែលនឹងចេញជាប្រទេសនាពេលខាងមុខនេះ។</p>			
<p>ប្រធានបទអន្តរវិស័យ</p> <ul style="list-style-type: none"> - សមភាពយេនឌ័រ - អភិបាលកិច្ចល្អ (គណនេយ្យភាព ការចូលរួម ការមិនរើសអើង ប្រសិទ្ធភាព និងភាពស័ក្តិសិទ្ធ តម្លាភាព) - ការបន្ត និងការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់នៃការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ និងការកាត់បន្ថយហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយ - ការគ្រប់គ្រងកម្មវិធីដោយគិតគូរពីឆ្នោះដែលធ្លាប់កើតមាន 			
<p>លទ្ធផលនៃកម្មវិធីប្រចាំតំបន់មេគង្គ</p>	<p>អភិបាលកិច្ចមូលដ្ឋាន និងការចូលរួមរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ</p>	<p>កសិកម្ម និងសន្តិសុខស្បៀង</p>	<p>ការងារ និងការអប់រំបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ</p>
<p>លទ្ធផលកម្មវិធីនៅថ្នាក់តំបន់</p>	<p>១.១ តួអង្គនានាដែលអនុវត្តការងារអភិវឌ្ឍន៍នៅតាមប្រទេសក្នុងតំបន់មេគង្គ ទាញប្រយោជន៍ពីឱកាសនៃកំណើនសេដ្ឋកិច្ចតាមរយៈការកែលំអការភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងឆ្លងដែន និងអាចចូលរួមចំណែកក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចនៅមូលដ្ឋានប្រកបដោយសមធម៌សម្រាប់ទាំងអស់គ្នា។</p> <p>១.២ ប្រទេសជាសមាជិកគណៈកម្មការទន្លេមេគង្គរួមគ្នាគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិក្នុងអាងទន្លេមេគង្គ ឱ្យកាន់តែប្រសើរជាងមុនដើម្បីគ្រប់គ្រងធនធានទឹកក្នុងទន្លេមេគង្គ ប្រកបដោយនិរន្តរភាព។</p>	<p>២.១ កសិករខ្នាតតូច ទាំងស្រ្តី ទាំងបុរសនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ឡារ មីយ៉ាន់ម៉ា និងវៀតណាម ជាពិសេសកសិករជនជាតិដើមភាគតិចអាចមានលទ្ធភាពទទួលបាន និងគ្រប់គ្រងដីកសិកម្ម និងធនធានព្រៃឈើបានជាប់លាប់ និងប្រកបដោយសមធម៌។</p> <p>២.២ កសិករខ្នាតតូចទាំងស្រ្តីទាំងបុរសនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ឡារ មីយ៉ាន់ម៉ា និងវៀតណាមប្រើប្រាស់ការអនុវត្តន៍ផ្នែកកសិកម្មដែលអាចធន់^៤ មួយនិងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ និងមុខសញ្ញាគ្រោះថ្នាក់ធម្មជាតិផង និងឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការទីផ្សារផង។</p>	<p>៣.១ ប្រទេសក្នុងតំបន់មេគង្គទទួលបានស្តារ និងគោរពសិទ្ធិរបស់ពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ ហើយពលករអាចទាមទារសិទ្ធិរបស់ពួកគេបាន។</p>
<p>លទ្ធផលសម្រាប់ប្រទេសកម្ពុជា</p>	<p>១.៣ ស្ត្រី និងបុរសដែលមានជីវភាពក្រីក្រ និងងាយរងគ្រោះ ប្រើប្រាស់សេវាសាធារណៈដែលមានសមធម៌ និងការឆ្លើយតប (ផ្នែកសុខភាពអប់រំ ទឹក និងអនាម័យ)។</p> <p>១.៤ ប្រជាពលរដ្ឋពិសេសស្ត្រី និងក្រុមងាយរងគ្រោះអាចលើកឡើងពីតម្រូវការអនុវត្តសិទ្ធិរបស់ខ្លួន និងចូលរួមក្នុងការធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្តនៅមូលដ្ឋាន។</p>	<p>២.៣ កសិករខ្នាតតូចទាំងស្ត្រីទាំងបុរស (រួមទាំងគ្រួសារដែលមានស្ត្រីជាមេគ្រួសារ និងជនជាតិដើមភាគតិចផង) បង្កើនភាពធន់នៃមុខរបរចិញ្ចឹមជីវិតរបស់ពួកគេទៅនឹងវិបត្តិនានាដែលអាចកើតមានឡើង។</p> <p>២.៤ ស្ត្រី និងបុរសជាពិសេសអ្នកកម្រិតសហគមន៍ ជនជាតិដើមភាគតិចអាចបង្កើនផលបានកាន់តែច្រើនជាងមុន និងអាចទទួលបាន និងគ្រប់គ្រងធនធាន (ព្រៃឈើ និងនេសាទ) ក្នុងសហគមន៍របស់ពួកគេបានជាប់លាប់ និងប្រកបដោយសមធម៌។</p>	<p>៣.២ ស្ត្រី និងបុរសដែលបានចូលរួមនៅក្នុងកម្មវិធីអប់រំបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេស និងវិជ្ជាជីវៈទទួលបានចំណូលច្រើនជាងមុនពីការងារសមរម្យដែលពួកគេទទួលបាន។</p> <p>៣.៣ ប្រព័ន្ធអប់រំបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេសក្របខ័ណ្ឌបច្ចេកទេស និងប្រព័ន្ធផ្តល់ការអប់រំប្រភេទនេះត្រូវបានពង្រឹងដោយមានទិសដៅឆ្លើយតបទៅនឹងសមាហរណកម្មអាស៊ាន។</p>

^៤ ភាពធន់ គឺជាសមត្ថភាពរបស់បុគ្គលម្នាក់ គ្រួសារមួយ សហគមន៍មួយ ប្រទេសមួយ ឬតំបន់មួយដើម្បីទប់ទល់បន្ទុក និងធូរស្រាលឡើងវិញយ៉ាងឆាប់រហ័សពីភាពតានតឹង និងវិបត្តិនានា។

<p>លទ្ធផលសម្រាប់ប្រទេសឡាវ</p>	<p>១.៥ ស្ត្រី និងបុរសឡាវ ដែលរស់នៅក្នុងស្រុក ដែលក្រឡាតាំងគេប្រើប្រាស់សេវាប្រកបដោយ គុណភាពដែលពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យនៃគោលដៅ អភិវឌ្ឍន៍សហគ្រាសដោយសារតែការផ្តល់សេវា សាធារណៈមានសមធម៌ប្រសិទ្ធភាព និងឆ្លើយតប ទៅនឹងតម្រូវការជាក់ស្តែង។</p> <p>១.៦ ប្រជាពលរដ្ឋជនជាតិឡាវ ទាំងស្ត្រីទាំងបុរស ចូលរួមនៅក្នុងការជជែកជំពក់ព្រឹកជាសាធារណៈ ផ្នែកទៅតាមព័ត៌មានត្រឹមត្រូវដើម្បីរៀបចំនូវគោល នយោបាយដែលឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការទាំង អស់គ្នា និងដើម្បីទាមទារឱ្យរដ្ឋាភិបាលមាន គណនេយ្យភាពចំពោះសកម្មភាពរបស់ខ្លួន។</p>	<p>២.៥ កសិករខ្នាតតូច ទាំងស្ត្រី ទាំងបុរស រាប់បញ្ចូលទាំងក្រុមជនជាតិដើមភាគតិច ផងមានភាពធន់និងសន្តិសុខស្បៀងខ្ពស់ ជាងមុន។</p> <p>២.៦ កសិករខ្នាតតូច ទាំងស្ត្រី ទាំងបុរស រាប់បញ្ចូលទាំងក្រុមជនជាតិដើមភាគតិចផង អាចបង្កើនផលបានខ្ពស់ជាងមុនទទួល បានលក្ខខណ្ឌលក់ប្រសើរជាងមុន និងមាន ប្រាក់ចំណូលច្រើនជាងមុន។</p>	<p>៣.៤ ក្របខ័ណ្ឌប្តូរព្រឹត្តិកម្ម និងយន្ត ការអនុវត្តនៃប្រព័ន្ធអប់បណ្តុះបណ្តាល បច្ចេកទេស និងវិជ្ជាជីវៈនៅក្នុងប្រទេស ឡាវត្រូវបានតម្រង់ទិសទៅរកដំណើរ ការសមាហរណកម្មអាស៊ានបំពេញ បានទៅតាមតម្រូវការទាំងបរិមាណ និងគុណភាពនៃទីផ្សារការងារ និង មានដាក់បញ្ចូលក្រុមជួបប្រទះការ លំបាក។</p> <p>៣.៥ ស្ត្រី និងបុរសដែលរស់នៅតាម តំបន់ជនបទជាពិសេសជនជាតិ ដើមភាគតិចអាចទទួលបានចំណូល ខ្ពស់ជាងមុនដោយសារតែពួកគេ មានជំនាញខ្ពស់ជាងមុនតាមរយៈ ការងារ និងការលក់ទំនិញ និងសេវា បានកាន់តែប្រសើរជាងមុន។</p>
	<p>១.៧ និង ២.៧ ស្ត្រី និងបុរសដែលរស់នៅតាមតំបន់ជនបទ រាប់បញ្ចូលទាំងជនជាតិដើមភាគ តិចផងអាចទទួលបាន និងគ្រប់គ្រងលើដីកសិកម្ម និងធនធានព្រៃឈើបានជាប់លាប់ និង ប្រកបដោយសមធម៌។</p>		
<p>លទ្ធផលសម្រាប់ ប្រទេសវៀតណាម</p>	<p>១.៨ ប្រជាពលរដ្ឋ ទាំងស្ត្រី ទាំងបុរស ដែលរស់ នៅក្នុងខេត្តចំនួនបួន (Hoa Binh, Cao Bang, Thai Nguyen, Quang Binh) រៀបចំផែនការ រៀបចំថវិកា អនុវត្ត និងពិនិត្យតាមដានការអភិវឌ្ឍន៍ សង្គមសេដ្ឋកិច្ចនៅក្នុងឃុំរបស់ខ្លួន។</p> <p>១.៩ ប្រជាពលរដ្ឋ ទាំងស្ត្រី ទាំងបុរសទទួលបាន ប្រយោជន៍ពីការបំពេញការងាររបស់រដ្ឋបាល សាធារណៈដែលមានប្រសិទ្ធភាពមានភាពស័ក្តិ សិទ្ធិ មានគុណភាព និងមានគណនេយ្យភាព ជាងមុន។</p>	<p>២.៨ កសិករទាំងស្ត្រី ទាំងបុរស នៅតាមខេត្ត មួយចំនួនអាចរកចំណូលបានច្រើនជាងមុន តាមរយៈការទទួលបានទីផ្សារកាន់តែមាន ប្រសិទ្ធភាពជាងមុន។</p> <p>២.៩ កសិករទាំងស្ត្រីទាំងបុរសនៅតាមខេត្ត មួយចំនួនប្រើប្រាស់សេវាពាក់ព័ន្ធនឹងកសិកម្ម និងការអភិវឌ្ឍន៍ជនបទដែលមានលក្ខណៈ កាន់តែប្រសើរជាងមុន និងឆ្លើយតបចំពោះ តម្រូវការរបស់ពួកគេ។</p>	<p>មិនទាន់បានចាប់ផ្តើមកម្មវិធីអប់រំ បណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេស និង វិជ្ជាជីវៈដោយសារតែការដក សកម្មភាពចេញបន្តិចម្តងៗ។</p>

ឧបសម្ព័ន្ធទី ២ ៖ ក្របខ័ណ្ឌលទ្ធផលរបស់ប្រទេសកម្ពុជា តាមវិស័យ

គោលដៅនៃកម្មវិធីអភិបាលកិច្ចមូលដ្ឋាន និងការចូលរួមរបស់ប្រជាពលរដ្ឋនៅកម្ពុជា
យន្តការអភិបាលកិច្ចមូលដ្ឋានដែលមានភាពល្អប្រសើរជាងមុន ចូលរួមចំណែកលើកម្ពស់ការផ្តល់សេវាសាធារណៈ និងការអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយសមធម៌
សម្រាប់ទាំងអស់គ្នា

(១) លទ្ធផលនៃសកម្មភាព ការងាររបស់ស្វ័យ	(២) ការរួមចំណែករបស់កម្មវិធីស្វ័យ	(៣) លទ្ធផលនៃការអភិវឌ្ឍន៍សម្រាប់ប្រទេស
<p>លទ្ធផល ១.៣</p> <p>ស្ត្រី និងបុរសក្រីក្រ និងងាយរងគ្រោះ ប្រើប្រាស់សេវាសាធារណៈដែល មានសមធម៌ និងការឆ្លើយតប (ដូចជាសេវាសុខភាព អប់រំ ទឹក ស្អាត និងអនាម័យ)</p> <p>សូចនាករ៖</p> <ul style="list-style-type: none"> - ភាគរយនៃថវិកាជាតិដែលត្រូវបាន វិភាជន៍ (និងផ្ទេរ) ទៅឱ្យរដ្ឋបាល ថ្នាក់ក្រោមជាតិស្របតាមការ ប្រគល់មុខងារឡើងវិញ។ - ភាគរយនៃប្រជាពលរដ្ឋនៅ មូលដ្ឋាន (បែងចែកតាមភេទ ជាតិពន្ធនិងពិការភាព) ដែល ពេញចិត្តជាមួយនឹងគុណភាព នៃការផ្តល់សេវា (សុខភាព ការ អប់រំបឋមសិក្សា ទឹកស្អាត និង អនាម័យ) <p>ទិន្នន័យគោល និងទិន្នន័យចំណុច ដៅឆ្នាំ ២០១៧នឹងត្រូវកំណត់នៅ ក្នុងឆ្នាំ២០១៣។</p>	<p>និន្នាការ និងចលករនៃការផ្លាស់ប្តូរ</p> <p>កំណែទម្រង់ការអភិវឌ្ឍន៍តាមបែបប្រជាធិបតេយ្យនៅថ្នាក់ក្រោម ជាតិ គឺជាកំណែទម្រង់ទូទាំង រដ្ឋាភិបាលក្នុងគោលបំណងកសាង និងពង្រឹងស្ថាប័នរដ្ឋឱ្យមានគុណនេយ្យភាព និងលើកកម្ពស់សេវា សាធារណៈនៅកម្រិតវិមជ្ឈការ។ រដ្ឋបាល និងក្រុមប្រឹក្សាកម្រិត វិមជ្ឈការដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅថ្នាក់ឃុំ ស្រុក និងខេត្តផ្តល់ នូវឱកាសដ៏សំខាន់មួយដើម្បីឱ្យមានការផ្តល់សេវាកាន់តែមាន គុណភាពដល់ប្រជាពលរដ្ឋនៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន។ បញ្ហាប្រឈមធំៗ ចំពោះមុខរួមមាន ៖ ការបញ្ជាក់ឱ្យបានច្បាស់ពីការប្រគល់មុខងារ ការ បង្កើនការទទួលបានធនធានវិមជ្ឈការសារពើពន្ធ និងអ្វីដែលសំខាន់ ជាងគេគឺ ការកសាងសមត្ថភាពនៅគ្រប់កម្រិតទាំងអស់។ កម្មវិធី ជាតិ១០ឆ្នាំ សំរាប់កំណែទម្រង់ការអភិវឌ្ឍន៍តាមបែបប្រជាធិបតេយ្យ នៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ (២០១០-២០១៩) គឺជាក្របខ័ណ្ឌយុទ្ធសាស្ត្រ ដ៏សំខាន់ និងជាកម្លាំងចលករជំរុញប្រទេសនេះ ដើម្បីធានាបាន នូវស្ថិរភាពជាតិការផ្តល់សេវាកាន់តែប្រសើរជាងមុន និងគុណនេយ្យ ភាពតាមបែបប្រជាធិបតេយ្យ។ ការប្តេជ្ញាចិត្តកម្រិតនយោបាយ ដើម្បីសម្រេចគោលដៅខាងលើនេះ ហើយមានមន្ត្រីពាក់ព័ន្ធ រាប់ពាន់នាក់នៅទូទាំងប្រទេសកំពុងចូលរួមចំណែកនៅក្នុង កំណែទម្រង់ការអភិវឌ្ឍន៍តាមបែបប្រជាធិបតេយ្យនៅថ្នាក់ក្រោម ជាតិ ២០១០-២០១៩។</p> <p>សម្មតិកម្មអំពីលទ្ធផលរយៈពេលវែង ៖</p> <p>ជាមួយនឹងអណតិស្ថាប័ន ដែលត្រូវបានកំណត់យ៉ាងច្បាស់លាស់ រួមជាមួយនឹងធនធានគ្រប់គ្រងបុគ្គលិកមានសមត្ថភាព និងយន្តការ គុណនេយ្យភាពនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ (ថ្នាក់ខេត្ត ស្រុក និងឃុំ) កំណែទម្រង់ការអភិវឌ្ឍន៍តាមបែបប្រជាធិបតេយ្យនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ នឹងរួមចំណែកក្នុងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ និងការផ្តល់នូវសេវា (សុខភាព អប់រំ ទឹកស្អាត និងអនាម័យ) ប្រកបដោយសមធម៌ ប្រសិទ្ធភាព និងការឆ្លើយតប។</p> <p>នៅកម្រិតគោលនយោបាយ SDC នឹងចូលរួមចំណែកក្នុងកំណែ ទម្រង់ការអភិវឌ្ឍន៍តាមបែបប្រជាធិបតេយ្យនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិតាម រយៈកិច្ចសន្ទនាគោលនយោបាយ និងគាំទ្រដល់ការកសាងសមត្ថភាព</p>	<p>លទ្ធផល ១</p> <p>កម្មវិធីជាតិសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍន៍តាមបែបប្រជាធិបតេយ្យ នៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ ២០១០-២០១៩ ៖</p> <p>ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិផ្អែកតាម គោលការណ៍នៃការចូលរួមតាមបែបប្រជាធិបតេយ្យ តម្លាភាព និងគុណនេយ្យភាពត្រូវបានបង្កើតឡើង ដើម្បីលើកកម្ពស់ការអភិវឌ្ឍន៍នៅមូលដ្ឋាន និង ការផ្តល់សេវាសាធារណៈ។</p> <p>សូចនាករ ៖</p> <ul style="list-style-type: none"> - លិខិតុបករណ៍គតិយុត្តិ សម្រាប់គាំទ្រដល់ការ អនុវត្តច្បាប់រៀបចំអង្គការត្រូវបានរៀបចំឡើង ទាន់ពេលវេលា (អនុកម្មវិធី ១.១ នៃផ្នែក៣)។ - ការប្រគល់មុខងារសារពើពន្ធដល់ស្រុកក្រុង និង ឃុំសង្កាត់ត្រូវបានវិភាគ និងធ្វើតេស្តសាកល្បង (អនុកម្មវិធី ១.៣ នៃផ្នែក៣)។ - រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិមានសមត្ថភាពគ្រប់គ្រង ធនធានមនុស្ស និងមុខងាររដ្ឋបាល ហើយ ឧបករណ៍នានាដែលចាំបាច់ត្រូវបានត្រូវបាន ដាក់ឱ្យអនុវត្ត (អនុកម្មវិធី ២.៣ នៃ ផ្នែក៣)។ - ក្របខ័ណ្ឌគោលនយោបាយ សម្រាប់យន្តការ ផ្តល់ហិរញ្ញប្បទាន ដល់រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវបានរៀបចំឡើង (អនុកម្មវិធី ៤ នៃផ្នែក៣)។

របស់រដ្ឋាភិបាលនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ ជម្រុញឱ្យមានការពង្រឹងយន្តការ ផ្តល់សេវានៅថ្នាក់មូលដ្ឋានការបំពេញមុខងារដែលកំណត់ដោយ ច្បាប់ការរៀងគរធនធានសមត្ថភាព និងការផ្តល់សេវា ប្រកប ដោយគណនេយ្យភាពដោយរដ្ឋបាល និងក្រុមប្រឹក្សានៅថ្នាក់ ក្រោមជាតិ។

នៅកម្រិតប្រតិបត្តិការ SDC នឹងផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើ (១) ការជម្រុញ ឱ្យមានការតាក់តែងគោលនយោបាយពីក្រោម ឡើងលើការរៀបចំផែនការ និងការពិនិត្យ តាមដានតាមបែបចូល រួម (២) ការផ្តល់ព័ត៌មាន និងការអប់រំផ្សព្វផ្សាយប្រកបដោយ អត្ថន័យអំពីគោលនយោបាយសាធារណៈ និងសេវានានានៅ ថ្នាក់មូលដ្ឋាន និង (៣) ការផ្តល់អំណាចដល់ស្ត្រី និងបុរសក៏ដូច ជាសហគមន៍មូលដ្ឋាន ដើម្បីឱ្យពួកគេក្លាយជាតួអង្គ ដែលនាំឱ្យ មានការផ្លាស់ប្តូរសំដៅលើកម្ពុស៍ជីវភាពរស់នៅរបស់ពួកគេ។

ហានិភ័យ និងឧបសគ្គ ៖

- កង្វះការសហការ និងការសម្របសម្រួលគ្នា ក្នុងចំណោម ក្រសួងសំខាន់ៗ (ក្រសួងហិរញ្ញវត្ថុ និងក្រសួងមុខងារ សាធារណៈ) ដែលនាំឱ្យមានភាពយឺតយ៉ាវក្នុងការវិភាជន៍ថវិកា
- ការថយចុះនូវការគោរពសិទ្ធិស៊ីវិល និងសិទ្ធិនយោបាយនៅ ក្នុងបរិបទនៃនិន្នាការខុសគ្នា រវាងគណបក្សកាន់អំណាច និង គណបក្សប្រឆាំង
- កង្វះការផ្តល់ថវិកាដៃគូ ធ្វើឱ្យយឺតយ៉ាវដល់សន្ទុះនៃកំណែ ទម្រង់ កង្វះការសម្របសម្រួល និងការធ្វើសុខដុមនីយកម្មនាំ ឱ្យមានភាពមិនស៊ីសង្វាក់គ្នា ក្នុងអភិក្រមការងារ។

លទ្ធផល ១.៤
ប្រជាពលរដ្ឋជាពិសេសស្ត្រី និងក្រុម ងាយរងគ្រោះ អាចលើកឡើងពី សេចក្តីត្រូវការរបស់ពួកគេអនុវត្ត សិទ្ធិរបស់ពួកគេ និងចូលរួមក្នុងការ ធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្តនៅមូលដ្ឋាន

សូចនាករ ៖

- ចំនួនស្ត្រី និងបុរស រួមទាំងក្រុម ជួបប្រទះការលំបាកផងដែល ចូលរួមចំណែកយ៉ាង សកម្មក្នុង កិច្ចប្រជុំរបស់ក្រុមប្រឹក្សា និងការ រៀបចំផែនការនៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន
- ចំនួនរដ្ឋបាលមូលដ្ឋានដែលកំពុង រៀបចំថវិកាឆ្លើយតបទៅនឹង យេនឌ័រ មានការកើនឡើង ទិន្នន័យគោល និងទិន្នន័យ ចំណុចដៅឆ្នាំ ២០១៧ នឹង ត្រូវកំណត់នៅក្នុងឆ្នាំ ២០១៣។

និន្នាការ និងចលនានៃការផ្លាស់ប្តូរ
មូលដ្ឋានគ្រឹះសម្រាប់ប្តូរជាធរមាន ត្រូវបានដាក់ចេញ នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ជាមួយនឹងការបោះឆ្នោតឃុំសង្កាត់លើក ទី ១ នៅក្នុងឆ្នាំ ២០០២។ ក្នុងអំឡុងមួយ ទសវត្សរ៍កន្លងទៅនេះ ក្រុមប្រឹក្សានៅថ្នាក់មូលដ្ឋានត្រូវបានបង្កើត ចេញជារូបរាង និង ធ្វើស្ថាប័នីយកម្ម ហើយជំហានចាប់ផ្តើមនៃដំណើរការរៀបចំផែនការ និងការធ្វើសេចក្តី សម្រេចចិត្តតាមបែបចូលរួម។ កំណែទម្រង់ការ អភិវឌ្ឍន៍តាមបែបប្រជាធិបតេយ្យនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិជាមួយនឹង ការប្រើប្រាស់អភិក្រមគ្របដណ្តប់រួមបានផ្តល់នូវមូលដ្ឋានដើម្បី ឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរក្នុងការឈានទៅពង្រឹងគណនេយ្យភាព។ នៅថ្នាក់មូលដ្ឋានលំហប្រជាធិបតេយ្យ សម្រាប់បង្កើនការចូលរួម របស់ប្រជាពលរដ្ឋ និងបង្កើតឱ្យមានប្រព័ន្ធគណនេយ្យភាពកំពុង មានការវិវត្តន៍ ប៉ុន្តែការវិវត្តន៍នេះនៅមានភាពជុំស្រួយនៅឡើយ ហើយក៏អាចត្រូវបានបំបែកភាពដើមវិញយ៉ាងងាយដែរ។ ចំណេះដឹង និងការយល់ដឹងរបស់ប្រជាពលរដ្ឋអំពីអភិបាលកិច្ចមូលដ្ឋាន និង សិទ្ធិរបស់ខ្លួននៅមានកម្រិតមធ្យមនិងមធ្យមកម្រិតដែលបន្សល់ដោយសារ សង្គ្រាមស៊ីវិល និងរបបប្រល័យពូជសាសន៍ (កង្វះភាពស៊ីសង្វាក់ គ្នា និងការជឿទុកចិត្តគ្នាក្នុងសង្គមការបាត់បង់នូវប្រពៃណី ស្នាម របួសផ្លូវចិត្ត និងការភ័យខ្លាច) ផងនោះអាចជាឧបសគ្គ ដល់ការ ប្រាស្រ័យទាក់ទងរវាងគ្នាដោយសេរី និងការចូលរួមប្រកបដោយ

លទ្ធផល ២
ការអភិវឌ្ឍតាមបែបប្រជាធិបតេយ្យនៅថ្នាក់ក្រោម ជាតិ ២០១០-២០១៩៖

កម្មវិធីសាកល្បង ដែលលើកកម្ពស់ការចូលរួមរបស់ ប្រជាពលរដ្ឋត្រូវបានរៀបចំឡើង និងអនុវត្តជុំវិញ សិទ្ធិរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ និងការចូលរួមរបស់ប្រជា ពលរដ្ឋ ៖ សេចក្តីណែនាំ និងនីតិវិធីសម្រាប់រដ្ឋបាល ថ្នាក់ក្រោមជាតិស្តីពីការចូលរួមរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ ត្រូវបានរៀបចំឡើង និងអនុវត្តសាកល្បង។ សេចក្តី ណែនាំនេះត្រូវបានប្រកាសដាក់ឱ្យអនុវត្ត។

សូចនាករ ៖

- សមត្ថភាពគ្រប់គ្រងគោលនយោបាយ និង កម្មវិធីត្រូវបានបង្កើតឡើងពិនិត្យតាមដាន និង គ្រប់គ្រងចាត់ចែងប្រកបដោយ ប្រសិទ្ធភាព (អនុកម្មវិធី ១.២)
- រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិមានសមត្ថភាពរៀបចំ ផែនការហើយឧបករណ៍ និងប្រព័ន្ធនានាដែល ត្រូវបានរៀបចំឡើងសម្រាប់ការរៀបចំផែនការ

អត្ថន័យនៅក្នុងដំណើរការនៃកំណែទម្រង់នានា។ តែទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយក្រុមប្រឹក្សា និងរដ្ឋបាលមូលដ្ឋានហាក់បីដូចជាកាន់តែអាចបញ្ចេញសម្លេងបានច្រើនជាងមុនដូចជាធ្វើការទាមទារឱ្យមានការកំណត់បន្ទាត់គណនេយ្យភាព ឱ្យបានច្បាស់លាស់ជាងមុន និងស្នើសុំធនធាន និងសមត្ថភាពបន្ថែមទៀត ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហា និងឆ្លើយតបទៅនឹង តម្រូវការនៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន។

សម្មតិកម្មអំពីលទ្ធផលរយៈពេលវែង ៖

លំហប្រជាធិបតេយ្យ ការពង្រឹងប្រព័ន្ធគណនេយ្យភាពនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ ការបង្កើនចំណេះដឹង និងការយល់ដឹងអំពីសិទ្ធិនិងការទទួលខុសត្រូវនឹងនាំឱ្យមានការកើនឡើងនូវការចូលរួមរបស់ប្រជាពលរដ្ឋនៅក្នុងអភិបាលកិច្ចមូលដ្ឋានហើយចុងក្រោយ សិទ្ធិនិងសេចក្តីត្រូវការរបស់ពួកគេនឹងទទួលបានការឆ្លើយតបកាន់តែប្រសើរជាងមុន។ ការពង្រឹងប្រព័ន្ធគណនេយ្យភាពមូលដ្ឋាន និងការជម្រុញលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការចូលរួមនៅថ្នាក់មូលដ្ឋានទាមទារឱ្យមានការប្រើប្រាស់អភិក្រមទ្វេទិស គឺពីលើចុះក្រោមផង និងពីក្រោមឡើងលើផង។

នៅកម្រិតគោលនយោបាយ SDC នឹងផ្តល់ការគាំទ្រដល់ដៃគូ/អ្នកពាក់ព័ន្ធនៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន (ក្នុងនោះរាប់បញ្ចូលទាំងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលផង) និងអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន (ជាពិសេសក្រុមប្រឹក្សាយុវ័យ និងក្រុមប្រឹក្សាស្រុក) ដើម្បីទាមទារឱ្យមានការរៀបចំគោលនយោបាយ ឆ្លើយតបទៅនឹងយេនឌ័រ និងបង្កើតឱ្យមាននូវលំហស្ថាប័នសម្រាប់សហគមន៍ដែលក្នុងនោះអង្គការសង្គមស៊ីវិល និងសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាមូលដ្ឋានមាន សមត្ថភាពប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារជាមួយគ្នាប្រកបដោយលក្ខណៈស្ថាបនា។

នៅកម្រិតប្រតិបត្តិការ SDC នឹងផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើ (១) ការពង្រឹងសិទ្ធិរបស់ប្រជាពលរដ្ឋនៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន ជាពិសេសស្ត្រី កុមារ និងក្រុមងាយរងគ្រោះដទៃទៀត ដើម្បីឱ្យពួកគេអាចទទួលបានជំនួយផ្លូវច្បាប់កាន់តែប្រសើរជាងមុន និងអាចចូលរួមយ៉ាងសកម្មនៅក្នុងសកម្មភាពនយោបាយ និងដំណើរការនៃការធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្តនានា និង (២) ការចូលរួមចំណែកកសាងនូវវប្បធម៌នៃការជឿទុកចិត្តគ្នា និងការសន្ទនាគ្នារវាង ប្រជាពលរដ្ឋ អង្គការសង្គមស៊ីវិល និងអាជ្ញាធរមូលដ្ឋានដែលជាធាតុផ្សំដ៏សំខាន់មួយសម្រាប់កសាង ឡើងវិញនូវបណ្តាញសង្គម និងស្តារឡើងវិញនូវកោសិកាសង្គម ដែលត្រូវបានបំផ្លិចបំផ្លាញនៅក្នុងរបបខ្មែរក្រហម និងសង្គ្រាមស៊ីវិលដែលអូសបន្លាយជាយូរឆ្នាំមកនោះ។

ហានិភ័យ និងឧបសគ្គ ៖

- វិសមភាពយេនឌ័រ អាកប្បកិរិយាដែលត្រូវបានចាក់បូសយ៉ាងជ្រៅនៅក្នុងវប្បធម៌ និងការយល់ឃើញចំពោះស្ត្រី បន្តរារាំងមិនឱ្យស្ត្រីអាចចូលរួមយ៉ាងពេញលេញ ក្នុងការងារអភិបាលកិច្ចមូលដ្ឋានបាន។
- រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ មានគណនេយ្យភាពចំពោះរដ្ឋាភិបាលថ្នាក់ជាតិជាងចំពោះប្រជាពលរដ្ឋនៅក្នុងមូលដ្ឋានរបស់ខ្លួន

ត្រូវបានប្រើប្រាស់ ដូចដែលរំពឹងទុក និងមានប្រសិទ្ធភាព (អនុកម្មវិធី ៥.២)

- រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិអាចទទួលបានធនធានហិរញ្ញវត្ថុបានច្រើនជាងមុនហើយធនធានទាំងនេះត្រូវបានប្រើប្រាស់ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព (អនុកម្មវិធី ៤.១)

អន្តរាគមន៍ ៖

- ចូលរួមចំណែក ក្នុងការអនុវត្តន៍កំណែទម្រង់ការអភិវឌ្ឍន៍តាមបែបប្រជាធិបតេយ្យនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ តាមរយៈកិច្ចសន្ទនាគោលនយោបាយ ការផ្តល់ថវិកា និងជំនាញដោយមានការផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់ជាពិសេសលើការកសាងសមត្ថភាពយន្តការតាមបែបចូលរួមវិមជ្ឈការសារពើពន្ធ និងការប្រគល់មុខងារ។
- ចូលរួមចំណែកកសាងសមត្ថភាពសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាជាស្ត្រី និងសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាស្រុក ដើម្បីធានាឱ្យពួកគេអាចបញ្ចេញសម្លេង នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំរបស់ក្រុមប្រឹក្សា និងផ្តល់ការគាំទ្រដល់សកម្មភាពនានា ដែលពង្រឹងសមត្ថភាពគណៈកម្មាធិការទទួលបន្ទុកកិច្ចការនារី និងកុមារឃុំ និងគណៈកម្មាធិការពិគ្រោះយោបល់កិច្ចការនារី និងកុមារស្រុក/ខេត្ត។
- លើកកម្ពស់ឱ្យមានវេទិកាពិគ្រោះយោបល់ក្នុងលក្ខណៈស្ថាបនាវាងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ អង្គការសង្គមស៊ីវិល និងស្ត្រី និងបុរស ដែលរួមចំណែកកសាងការរៀបចំកិច្ចការពុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់សង្គម និងការព្យាបាល ស្នាមរបួសផ្លូវចិត្តដែលបន្សល់ពីអតីតកាល។
- ជម្រុញលើកកម្ពស់ការចូលរួមរបស់ប្រជាពលរដ្ឋដូចជា តាមរយៈការផ្តល់ការគាំទ្រដល់អង្គការសង្គមស៊ីវិល ដែលកំពុងផ្តល់ការអប់រំដល់ប្រជាពលរដ្ឋ និងបំផុសចលនាសង្គមជុំវិញបញ្ហាសិទ្ធិ (ដោយផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់ជាពិសេសលើលទ្ធភាពទទួលបានយុត្តិធម៌ការចូលរួមរបស់ប្រជាពលរដ្ឋនៅក្នុងដំណើរការបោះឆ្នោត និងអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ)។

ធនធាន ភាពជាដៃគូជាយុទ្ធសាស្ត្រ ដែលគ្រោងនឹងបង្កើតឱ្យមាន ៖

កញ្ចប់ហិរញ្ញវត្ថុ ៖ ប្រមាណជា ១៣លាន CHF សម្រាប់រយៈពេល ៥ឆ្នាំ រដ្ឋាភិបាល និងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍៖ ក្រសួងមហាផ្ទៃ លេខាធិការដ្ឋាននៃគណៈកម្មាធិការជាតិសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍន៍តាមបែបប្រជាធិបតេយ្យ, SIDA, UNICEF, EU, GIZ, អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលជាតិ និងអន្តរជាតិ, ទីភ្នាក់ងារឯកជនសម្រាប់ការសហការរួមគ្នា (PACT), វិទ្យាស្ថានបណ្តុះបណ្តាលអ្នកគ្រប់គ្រង (VBANK), អង្គការស្រាវជ្រាវ និងអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា (CORD), មូលនិធិអាស៊ី, (TAF) លេខាធិការដ្ឋាននៃគណៈកម្មាធិការលើកស្ទួយស្ត្រីក្នុងវិស័យនយោបាយ (អង្គការសីលការ) គោលដៅនៃកម្មវិធីកសិកម្ម និងសន្តិសុខស្បៀងនៅកម្ពុជាលើកកម្ពស់ជីវភាពរស់នៅ និងសន្តិសុខស្បៀងរបស់ប្រជាពលរដ្ឋតាមតំបន់ជនបទជាពិសេសគ្រួសារដែលមានស្ត្រីជាមេគ្រួសារ។

គោលដៅនៃកម្មវិធីកសិកម្ម និងសន្តិសុខស្បៀងនៅកម្ពុជា
លើកកម្ពស់ជីវភាពរស់នៅ និងសន្តិសុខស្បៀងរបស់ប្រជាពលរដ្ឋតាមតំបន់ជនបទ ជាពិសេសគ្រួសារដែលមានស្ត្រីជាមេគ្រួសារ

(១) លទ្ធផលនៃសកម្មភាពការងាររបស់ស្ត្រី	(២) ការរួមចំណែករបស់កម្មវិធីស្ត្រី	(៣) លទ្ធផលនៃការអភិវឌ្ឍន៍សម្រាប់ប្រទេស ^៥
<p>លទ្ធផល ២.៣ កសិករខ្នាតតូច ទាំងស្ត្រីទាំងបុរស (រួមទាំងគ្រួសារដែលមានស្ត្រីជាមេគ្រួសារ និងជនជាតិដើមភាគតិចផង) បង្កើនភាពធននៃមុខរបរចិញ្ចឹមជីវិតរបស់ពួកគេទៅនឹងវិបត្តិនានាដែលអាចកើតមានឡើង។</p> <p>សូចនាករ ៖</p> <ul style="list-style-type: none"> - ភាគរយគ្រួសារដែលមានស្បៀងអាហារ ហូបចុកគ្រប់គ្រាន់ពេញមួយឆ្នាំមានការកើនឡើង (បែងចែកតួលេខគ្រួសារដែលមានស្ត្រីជាមេគ្រួសារ) - ចំណូលជាមធ្យមរបស់គ្រួសារមានការកើនឡើង 	<p>និន្នាការ និងចលករនៃការផ្លាស់ប្តូរ</p> <p>បើទោះបីជាម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ចមានកំណើនលឿនយ៉ាងណាក៏ដោយ ប្រជាពលរដ្ឋ កម្ពុជាប្រមាណជា ៨០% នៅបន្តរស់នៅតាមតំបន់ជនបទ និង៧០% ពីងអាស្រ័យលើបេកសិកម្ម និងធនធានធម្មជាតិ (ធនធាននេសាទ ព្រៃឈើ) សម្រាប់ចិញ្ចឹមជីវិត។ ប្រជាពលរដ្ឋក្រីក្រនៅកម្ពុជាប្រមាណជា ៩០% រស់នៅតាមតំបន់ជនបទហើយប្រជាពលរដ្ឋ ក្រីក្រជាច្រើននាក់កំពុងប្រឈមនឹងបញ្ហាសន្តិសុខស្បៀងបញ្ហាសុខភាព និងភាពងាយរងគ្រោះចំពោះវិបត្តិខាងក្រៅគ្រប់ប្រភេទទាំងអស់ដូចជា គ្រោះមហន្តរាយធម្មជាតិ ដែលបង្កឡើងដោយសារការប្រែប្រួលអាកាសធាតុជាដើម។ គ្រួសារដែលមានស្ត្រីជាមេគ្រួសារងាយរងហានិភ័យជាងគេដោយហេតុថាមានស្ត្រីជាង ៦៥% នៅកម្ពុជាដែលប្រកបរបរជាកសិករដែលជាក្រុមងាយរងគ្រោះពិសេស។ កសិករខ្នាតតូចដែលពីងអាស្រ័យតែលើការបង្កបង្កើនផលស្រូវងាយរងគ្រោះជាងគេចំពោះវិបត្តិនានា។ គោលនយោបាយជាតិផ្តល់ការគាំទ្រដល់ “ការធ្វើប្រពលវប្បកម្ម” (ជាពិសេសសម្រាប់ផលិតកម្មស្រូវក្នុងគោលបំណងធ្វើឱ្យប្រទេស</p>	<p>លទ្ធផល ១</p> <p>ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍វិស័យកសិកម្មរបស់ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ASSDP ២០០៩-២០១៣ ៖</p> <p>បង្កើនផលិតភាព និងពិពិធកភាពកសិកម្មតាមរយៈ ៖</p> <ul style="list-style-type: none"> - ការបង្កើន និងវិមជ្ឈការសមត្ថភាពនៃសេវាផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម - ការប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្ររួមគ្នារវាងសាលារៀនស្រែកសិករ និងសាលារៀនទីផ្សារកសិករ <p>ការបង្កើនលទ្ធភាពទទួលបានទីផ្សារសម្រាប់កសិផលនិងផលិតផលដែលផលិតដោយកសិករខ្នាតតូចនិងគ្រួសារដែលមានស្ត្រីជាមេគ្រួសារ (តាមរយៈការបង្កើនការយល់ដឹងអំពីតម្រូវការទីផ្សារនៅមូលដ្ឋាន</p>

៥ សម្គាល់ ៖ ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ (NSDP ២០១៤-២០១៨) និងគ្រោងរៀបចំចុងក្រោយនៅក្នុងឆ្នាំ ២០១៤។ ក្របខ័ណ្ឌលទ្ធផលនេះនឹងត្រូវធ្វើបច្ចុប្បន្នកម្ម។ NSDP និងរួមចំណែកចំពោះលទ្ធផលអភិវឌ្ឍន៍ ដែលត្រូវបានធ្វើបច្ចុប្បន្នកម្មទាំងនេះ។

ទិន្នន័យគោល និងចំណុចដៅសម្រាប់ឆ្នាំ ២០១៧ នឹងត្រូវកំណត់ដោយតម្រឹមឱ្យស្របបំផុតតាមដែលអាចធ្វើបានជាមួយនឹងយន្តការពិនិត្យតាមដានថ្នាក់ជាតិ

កម្ពុជាត្រូវបានប្រទេសនាំចេញអង្ករ និង“ពិពិធកម្ម” ផលិតកម្មកសិកម្ម។ គោលនយោបាយទាំងនេះក៏គាំទ្រឱ្យវិស័យឯកជនបំពេញតួនាទីកាន់តែសកម្មក្នុងការផ្តល់ធនធានកសិកម្មកាន់តែល្អប្រសើរជាងមុន និងជំនួយបច្ចេកទេសទៅតាមតម្រូវការទីផ្សារ។ ប៉ុន្តែការគាំទ្ររបស់រដ្ឋាភិបាល និងអ្នកផ្តល់ជំនួយ នៅតែផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើការបង្កើនផលិតកម្មស្រូវ។

សម្មតិកម្មអំពីផលរយៈពេលវែង ៖

ការធ្វើពិពិធកម្មផលិតកម្ម និងការធានាយ៉ាងណាឱ្យគ្រួសារក្រីក្រមានសន្តិសុខស្បៀងពេញមួយឆ្នាំ និងអាចបង្កើនប្រាក់ចំណូលគ្រួសាររបស់ខ្លួន គឺជាកន្លឹះនៃការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចប្រកបដោយសមធម៌ និងចីរភាព។

នៅកម្រិតគោលនយោបាយ SDC នឹងផ្តល់ការគាំទ្រដល់កិច្ចពិគ្រោះយោបល់គោលនយោបាយនៅថ្នាក់ជាតិ ជាមួយនឹងក្រសួងពាក់ព័ន្ធនិងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍នានាអំពីយុទ្ធសាស្ត្រកំណើនប្រកបដោយសមធម៌សម្រាប់ទាំងអស់គ្នា ដោយផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើការធ្វើពិពិធកម្មផលិតកម្ម និងការអភិវឌ្ឍន៍ជំនាញ និងជម្រុញឱ្យមានការបង្កើនសុខុមនីយកម្មក្នុងចំណោមអ្នកផ្តល់ជំនួយ។

នៅកម្រិតប្រតិបត្តិការ SDC នឹងផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់ជាក់លាក់លើគ្រួសារដែលមានស្ត្រីជាមេគ្រួសារ នៅតាមបណ្តាខេត្ត ដែលបានទទួលការ គាំទ្រតិចតួចពីអ្នកផ្តល់ជំនួយ។ SDC នឹងគាំទ្រឱ្យមានការធ្វើពិពិធកម្មដំណាំ និងការអភិវឌ្ឍន៍ជំនាញពាក់ព័ន្ធ, បង្កើនសមត្ថភាពរបស់កសិករខ្នាតតូចដើម្បីបន្តខ្លួន និងឆ្លើយតបទៅនឹងប្រែប្រួលអាកាសធាតុ និងផលិតនូវអតិរេក ដែលអាចលក់លើទីផ្សារបាន (គួរផ្សំជាមួយនឹងលទ្ធភាពទទួលបានទីផ្សារ)។ SDC នឹងផ្សារភ្ជាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ជំនាញជាមួយនឹងអន្តរាគមន៍អប់រំបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈដែលគាំទ្រដល់ការបង្កើនលទ្ធភាពទទួលបានទីផ្សារសម្រាប់ផលិតផលដែលមានតម្លៃខ្ពស់ និងធានាយ៉ាងណាឱ្យកសិករទទួលបានព័ត៌មានទីផ្សារកាន់តែប្រសើរជាងមុន ក៏ដូចជាជំនាញ និងធាតុចូលល្អជាងមុនសម្រាប់ធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្ត។

ហានិភ័យ និងឧបសគ្គ ៖

- រដ្ឋាភិបាលនៅតែបន្តផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើការជម្រុញការនាំចេញអង្ករដែលនាំឱ្យខ្វះធនធានសម្រាប់ឱកាសនាំចេញកសិផលមិនមែនអង្ករដែលមានតម្លៃខ្ពស់ផ្សេងទៀត
- មានការចាប់អារម្មណ៍តិចតួចពីអ្នកផ្គត់ផ្គង់ធនធានកសិកម្មក្នុងការផ្គត់ផ្គង់ធនធានល្អជាងមុនដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងសេចក្តីត្រូវការរបស់កសិករខ្នាតតូច
- ទីផ្សារសម្បូរផលិតផលពីប្រទេសថៃ និងវៀតណាម
- អ្នកប្រើប្រាស់ក្នុងស្រុកបន្តចាត់ទុកកសិផលនាំចូលថាមានគុណភាពខ្ពស់ជាងកសិផលក្នុងស្រុក/កសិករផលក្នុងស្រុកមិនអាចប្រកួតប្រជែងជាមួយនឹងកសិករផលដែលនាំចូលបាន

និងលក្ខខណ្ឌនានា ក៏ដូចជាបែបនៃការធ្វើពាណិជ្ជកម្មក្នុងពិភពលោក)។

សូចនាករ ៖

- សូចនាករភាពក្រីក្រពាក់ព័ន្ធនឹងស្បៀងអាហារ (ពេល គឺចំនួនប្រជាជនជួបប្រទះ នឹងបញ្ហាអសន្តិសុខស្បៀង ដូចដែលត្រូវបានពិនិត្យតាមដានជារៀងរាល់ឆ្នាំនៅក្នុង“ការអង្កេតសេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជា”)។

ទិន្នន័យគោល ៖

ភាពក្រីក្រពាក់ព័ន្ធនឹងស្បៀងអាហារឆ្នាំ ២០១០ = ១៥%

អន្តរាគមន៍ ៖

- មានគាំទ្រដល់ពិពិធកម្មផលិតកម្ម ការបង្កើនលទ្ធភាពទទួលបានទីផ្សារ និងការបង្កើនអាហារូបត្ថម្ភតាមរយៈគម្រោងសង្វាក់ផ្គត់ផ្គង់សម្រាប់ដំណាំមិនមែនស្រូវក្នុងគោលបំណងបង្កើនសន្តិសុខស្បៀង

- ការពង្រីក/អនុវត្តបន្តនូវការអនុវត្តន៍ល្អ ក្នុងការគាំទ្រដល់សកម្មភាពចិញ្ចឹមជីវិត និងការតម្រឹមទិសឱ្យស្របគ្នាជាមួយនិងផែនការអភិវឌ្ឍន៍របស់ក្រុមប្រឹក្សាឃុំសង្កាត់។
- ការគាំទ្រដល់ភាពធននៃមុខរបរចិញ្ចឹមជីវិតដូចជា ការប្រើប្រាស់អនុផលព្រៃឈើ ដើម្បីបង្កើនសន្តិសុខស្បៀង និងសក្តានុពលក្នុងការរកចំណូល ហើយក្នុងពេលជាមួយគ្នាគាំទ្រដល់ជីវចម្រុះសម្រាប់ផ្តល់ប្រយោជន៍ដល់ក្រុមមិនសូវមានឱកាស ជាពិសេស ជនជាតិដើមភាគតិច ដែលរស់នៅក្នុងខេត្តនៅប៉ែកឦសាន។
- ការគាំទ្រដល់ការធានាលទ្ធភាពទទួលបានកម្មសិទ្ធិដីធ្លី ដោយធ្វើការងារដាក់បញ្ចូល នៅក្នុងកម្មវិធីនាពេលអនាគតតាមដែលអាចធ្វើទៅបានដោយរាប់បញ្ចូលទាំងការគាំទ្រ ដល់ការដោះមិនសម្រាប់គោលបំណងអភិវឌ្ឍន៍ផងដែរ។

ដៃគូយុទ្ធសាស្ត្រ ៖ សហភាពអរិប (ផ្នែកព្រៃឈើ និងនេសាទ) ក្រសួងកិសកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ

កញ្ចប់ថវិកា ៖ ប្រហែលជា ១២ លាន CHF សម្រាប់រយៈពេល ៥ ឆ្នាំ

ដៃគូសក្តានុពល ៖ អង្គការយេអន្តរជាតិ អង្គការ IDE កម្ពុជា, អង្គការពេទ្យសត្វគ្មានព្រំដែន (AVSF), អង្គការ GRET, កម្មវិធីផ្តោះប្តូរអនុផលព្រៃឈើ (NTFP-EP), អង្គការ WWF, មជ្ឈមណ្ឌលសម្រាប់ប្រជាពលរដ្ឋ និងព្រៃឈើ (RECOFT), អង្គការ FAO, អង្គការ Oxfam, អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលក្នុងស្រុក/អង្គការតាមសហគមន៍ដូចជា អង្គការ Hurredo, អង្គការអភិវឌ្ឍន៍កសិកម្ម ដំណើរម៉ាកប្រចាំអាស៊ី (ADDA), Agrisud, CEDAC, PADEK, SNV, អង្គការនារីខ្មែរ និងអង្គការជនពិការអន្តរជាតិ។

គោលដៅនៃកម្មវិធីមុខរបរនិងការងារ និងអប់រំបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈនៅកម្ពុជាស្ត្រី និងបុរសវ័យក្មេងដែលរស់នៅតាមទីជនបទ ទទួលបានជំនាញវិជ្ជាជីវៈ និងបំណិនជីវិត ដែលផ្តល់លទ្ធភាពឱ្យពួកគេអាចបង្កើនប្រាក់ចំណូលរបស់ពួកគេ

(១) លទ្ធផលនៃសកម្មភាពការងាររបស់ស្ត្រី	(២) ការរួមចំណែករបស់កម្មវិធីស្ត្រី	(៣) លទ្ធផលនៃការអភិវឌ្ឍន៍កម្រិតប្រទេស
<p>លទ្ធផល ៣.២ ស្ត្រី និងបុរស ដែលចូលរួមនៅក្នុងកម្មវិធីអប់រំបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេស និងវិជ្ជាជីវៈទទួលបានចំណូលកាន់តែច្រើន ពីការងារសមរម្យដែលពួកគេទទួលបាន។</p> <p>សូចនាករ ៖</p> <ul style="list-style-type: none"> - ភាគរយនៃអ្នកបញ្ចប់ការអប់រំបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេសវិជ្ជាជីវៈ ដែលមានការងារសមរម្យធ្វើ ៦ ខែក្រោយពេលបញ្ចប់ការបណ្តុះបណ្តាល - ភាគរយនៃអ្នកបញ្ចប់ការអប់រំបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេសវិជ្ជាជីវៈដែលបង្កើតរបរដោយខ្លួន និងទទួលបានចំណូលកាន់តែច្រើន <p>ទិន្នន័យគោល និងចំណុចដៅសម្រាប់ឆ្នាំ ២០១៧ និងត្រូវរៀបចំនៅក្នុងឆ្នាំ ២០១៣។</p>	<p>និន្នាការ និងចលករនៃការផ្លាស់ប្តូរ</p> <p>ជារៀងរាល់ឆ្នាំមានយុវជន និងស្ត្រី បុរសពុំមានជំនាញប្រមាណ ៣០០០០០នាក់ ចូលមកក្នុងកម្លាំងពលកម្ម ប៉ុន្តែការងារដែលបង្កើតឡើងដោយកំណើនសេដ្ឋកិច្ចបច្ចុប្បន្ននេះមិនអាចតាមទាន់ចំនួនយុវជនដែលស្វែងរកការងារធ្វើនោះទេ។ ប្រទេសកម្ពុជាទទួលរងផលប៉ះពាល់ដោយសារតែវិស័យសេដ្ឋកិច្ចសំខាន់ៗរបស់ខ្លួននៅមានផលិតភាពទាបបើធៀបជាមួយនិងប្រទេសជា សមាជិកអាស៊ានដទៃទៀត ដែលកត្តានេះធ្វើឱ្យរាំងស្ទះដល់លទ្ធភាពរបស់ប្រទេសកម្ពុជាក្នុងការទាញប្រយោជន៍ពីសហបណ្តាញកម្ពុជាតំបន់។ បញ្ហាសំខាន់ៗពាក់ព័ន្ធជាមួយនិងការអប់រំ និងការអភិវឌ្ឍជំនាញ គូបផ្សំនិងស្ថាប័ន បណ្តុះបណ្តាលដែលមិនអាចឆ្លើយតបឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ទៅនឹងតម្រូវការទីផ្សារដែលនឹងមាននាពេលខាងមុខធ្វើឱ្យរាំងស្ទះដល់កំណើនសម្រាប់ទាំងអស់គ្នា។ ការរាំងស្ទះទាំងនេះ ធ្វើឱ្យប្រយោជន៍ ដែលទទួលបានពីកំណើនសេដ្ឋកិច្ចកន្លងមកប្រឈមនឹងហានិភ័យ រួមចំណែកធ្វើឱ្យកម្លាំងពលកម្មនៅ តែបន្តទទួលបានប្រាក់ឈ្នួលទាបរួមចំណែកធ្វើឱ្យមានការកេងប្រវ័ញ្ច ការរំលោភបំពាន កង្វះការការពារដល់សិទ្ធិពលករក្នុងកម្រិតខ្ពស់ និងបង្កើនការធ្វើចំណាកស្រុក (ពីតំបន់ជនបទ ទៅតំបន់ប្រជុំជន និងទៅក្រៅប្រទេស) ដែលនាំឱ្យមានការកើនឡើងនូវការមិនសប្បាយចិត្តនិងភាពតានតឹងក្នុងសង្គម។ ចលករដែលនាំឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូររួមមាន i) យុវជនចង់បានការអភិវឌ្ឍជំនាញឱ្យបានកាន់តែប្រសើរជាងមុន ii) គំនិតផ្តួចផ្តើមរបស់អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលក្នុងការបង្កើតនូវគំនិតផ្តួចផ្តើមគំរូ ដែលអាចពង្រីកបន្ថែមទៀត iii) តម្រូវការ</p>	<p>ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ ២០០៩-២០១៣៖</p> <p>ការអភិវឌ្ឍន៍ធនធានមនុស្សតាមរយៈការបន្តផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលជំនាញផ្សេងៗ និងការបង្កើនការយល់ដឹងអំពីបញ្ហាយេនឌ័រនៅក្នុងដំណើរការនៃការអភិវឌ្ឍន៍ដល់មន្ត្រី និងប្រជាពលរដ្ឋទូទៅរួមនឹងជនជាតិដើមភាគតិចផង។</p> <p>សម្គាល់ ៖ សេចក្តីព្រាងយុទ្ធសាស្ត្រជាតិស្តីពីការងារនិងមុខរបរដោយមានកំណត់ពីគោលដៅ និងចំណុចដៅបែបបរិមាណនឹងត្រូវបានរៀបចំ ឡើងត្រឹមពាក់កណ្តាលឆ្នាំ ២០១៣ (ដោយក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ/ ធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី)។</p> <p>តួលេខតំណាងផ្នែកទៅតាមគោលបំណងដែលត្រូវបានដាក់ចេញនៅក្នុងគោលនយោបាយស្តីពីការអប់រំបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេស និងវិជ្ជាជីវៈរបស់រដ្ឋាភិបាលដែលផ្តោតលើ៖</p> <ul style="list-style-type: none"> - ការពង្រីកសមត្ថភាពផ្គត់ផ្គង់ និងទិន្នផលរួម - ការបញ្ចូលក្រុមដែលជួបប្រទះការលំបាក - ការបង្កើនភាពពាក់ព័ន្ធ (វគ្គសិក្សាតាមតម្រូវការ, តាមទីផ្សារ) - ក្របខ័ណ្ឌគុណវុឌ្ឍិជាតិសម្រាប់បង្កើនការចូលរួមសមាហរណកម្ម ការទទួលបានចំណេះដឹងនិងលទ្ធភាពរកការងារបានធ្វើ

របស់វិស័យឯកជន (វិស័យទេសចរណ៍ ឧស្សាហកម្ម) និងទីផ្សារក្នុងស្រុក (សម្រាប់កសិផលក្នុងស្រុក) iv) ផែនការកំណែទម្រង់គ្រប់គ្រងដោយថ្មីដែលមានការសម្របសម្រួលរវាងក្រសួងនានាដែលទទួលខុសត្រូវ និងឆ្លើយតបទៅនឹងសេចក្តីត្រូវការរបស់វិស័យឯកជន។

សម្មតិកម្មអំពីផលរយៈពេលវែង ៖

ការអភិវឌ្ឍន៍ជំនាញ នាំឱ្យមានឱកាសការងារកាន់តែប្រសើរជាងមុនទទួលបានចំណូលកាន់តែខ្ពស់ជាងមុន និងចូលរួមចំណែកលើកកម្ពស់លក្ខខណ្ឌការងារ។ ជំនាញកាន់តែខ្ពស់ជាងមុន គឺជាគន្លឹះសម្រាប់ឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការរបស់ទីផ្សារការងារ និងសម្រាប់ជួយឱ្យមានកំណើនបន្ថែមទៀត។ នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ការកែលម្អការអប់រំបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈនឹងជួយដោះស្រាយដោយផ្ទាល់នូវហានិភ័យរបស់យុវជនគ្មានការងារធ្វើដែលអាចជួយកាត់បន្ថយនូវលទ្ធភាពកើតមានអំពើហិង្សា និងបទល្មើសនានា។

នៅកម្រិតគោលនយោបាយ SDC នឹងផ្តល់ការគាំទ្រដល់ក្រសួងទទួលខុសត្រូវដែលពាក់ព័ន្ធដើម្បីកែលម្អប្រព័ន្ធអប់រំបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេស និងវិជ្ជាជីវៈ ជាមួយក្នុងគោលបំណងបង្កើនលទ្ធភាពទទួលបានការអប់រំបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេស និងវិជ្ជាជីវៈ ជាពិសេសដល់ស្ត្រី និងបុរសមានជីវភាពក្រីក្រដែលរស់នៅតាមតំបន់ជនបទ។

នៅកម្រិតប្រតិបត្តិការ SDC នឹង (១) ចូលរួមចំណែកពង្រីកការអប់រំបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេស និងវិជ្ជាជីវៈដើម្បីបញ្ចូលជំនាញពាក់ព័ន្ធនឹងមុខរបរបន្ថែមទៀត (២) បង្កើនស្តង់ដារគុណភាពតាមរយៈការផ្តល់លិខិតបញ្ជាក់ក្រោមក្របខ័ណ្ឌគុណវុឌ្ឍិជាតិដែលទើបនឹងបង្កើតកាលពីពេលថ្មីៗនេះ (ច្រក វិជ្ជាជីវៈ) (៣) ផ្សារភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងរវាងការអប់រំបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេស និងវិជ្ជាជីវៈជាមួយវិស័យដែលជាចលករនៃកំណើនសេដ្ឋកិច្ច (ដូចជា វិស័យទេសចរណ៍ និងកសិកម្មដើម) (៤) រួមចំណែកអភិវឌ្ឍជំនាញវិជ្ជាជីវៈ និងបំណិនជីវិត និងការហ្វឹកហាត់កូនជាងសម្រាប់ស្ត្រី និងបុរសវ័យក្មេងដែលរស់នៅតាមតំបន់ជនបទ និងជនទេសន្តរប្រវេសន៍ដែលវិលត្រឡប់មកប្រទេសកម្ពុជាវិញ និង (៥) បង្កើនលទ្ធភាពឱ្យយុវជន ដែលបញ្ចប់ការ បណ្តុះបណ្តាលជំនាញ និង/ឬជនទេសន្តរប្រវេសន៍ ដែលវិលត្រឡប់មកវិញឱ្យទទួលបានសេវាតម្រង់ទិសការងារ និងស្វែងរកការងារឱ្យធ្វើ។

ហានិភ័យ និងឧបសគ្គ ៖

- កង្វះការសម្របសម្រួលរវាងក្រសួងដែលទទួលខុសត្រូវ
- ភាពរាយប៉ាយនៃរបៀបធ្វើការងាររបស់អ្នកផ្តល់ជំនួយ

- ការប្រើប្រាស់ការបណ្តុះបណ្តាល និងការហ្វឹកហាត់កូនជាងតាមសហគ្រាស
- ការភ្ជាប់ទំនាក់ទំនង និងការស្វែងរកការងារឱ្យធ្វើតាមមជ្ឈមណ្ឌលការងារ
- ការបង្កើនសក្តានុពលរបស់ពលករ និងប្រវេសន៍
- ការប្រើប្រាស់ពលករក្នុងស្រុកជំនួសឱ្យ ពលករ បរទេស

លទ្ធផល ៣.៣

ពង្រឹងប្រព័ន្ធអប់រំបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេស និងវិជ្ជាជីវៈថ្នាក់ជាតិ ក្របខ័ណ្ឌប្បញ្ញត្តិកម្ម និងប្រព័ន្ធនៃការអនុវត្តក្នុងគោលដៅឈានឆ្ពោះទៅរកសមាហរណកម្មអាស៊ាន

សម្មតិកម្មអំពីផលប៉ះពាល់ ៖

ការអប់រំបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ គឺជាតម្រូវការបន្ទាន់មួយ ប្រសិនបើប្រទេសកម្ពុជាចង់នៅតែបន្តមានសមត្ថភាពប្រកួតប្រជែងនៅក្នុងបរិបទសមាហរណកម្មថ្នាក់តំបន់ និងដោះស្រាយបញ្ហាមិនស៊ីគ្នារវាងតម្រូវការក្នុងទីផ្សារ និងកម្លាំងពលកម្មជំនាញដែលមាន។ នៅកម្រិតគោលនយោបាយ SDC នឹងគាំទ្រដល់ក្រសួងការងារ

ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ ២០០៩-២០១៣ កថាខណ្ឌ ៤៩៧ ៖

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជានឹងបន្តអនុវត្តគោលនយោបាយផ្សារភ្ជាប់ពាណិជ្ជកម្ម ទៅនឹងលក្ខខណ្ឌ ការងារតាមរយៈការអនុវត្តប្រកបដោយ ប្រសិទ្ធភាពនូវ

សូចនាករ ៖

- កំណែទម្រង់ប្រព័ន្ធអប់រំបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេស និងវិជ្ជាជីវៈកាន់តែមានភាពស៊ីជម្រៅ
- ចំនួនអ្នកទទួលបានការអប់រំបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេស និងវិជ្ជាជីវៈមានការ កើនឡើង (បែងចែកតាមភេទ និងខេត្ត) ទិន្នន័យគោល និងចំណុចដៅសម្រាប់ឆ្នាំ ២០១៧ សម្រាប់សូចនាករទី ២ នឹងត្រូវកំណត់នៅក្នុងឆ្នាំ ២០១៣។

និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈក្នុងការតាក់តែងគោលនយោបាយថ្មីៗដោយផ្ដោតជាពិសេសលើការផ្តល់ការអប់រំបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេស និងវិជ្ជាជីវៈដល់យុវជន និងយុវនារី ដែលមានជីវភាពក្រីក្រ និងមិនសូវមានឱកាស រួមទាំងពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ ដែលមានសក្តានុពលផងដើម្បីធានា និងលើកកម្ពស់សិទ្ធិរបស់ពួកគេក្នុងការទទួលបានការងារសមរម្យធ្វើ និងការអនុវត្តន៍ស្តង់ដារការងារ។ SDC ក៏នឹងផ្តល់ការគាំទ្រដល់ការបង្កើតនូវស្តង់ដារគុណភាពជាតិផងដែរ។ លើសពីនេះ SDC នឹងផ្តល់ការចូលរួមចំណែក ធានាយ៉ាងណាឱ្យមានការដាក់បញ្ចូលសិទ្ធិការរបស់ពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ទៅក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រជាតិ។ នៅកម្រិតប្រតិបត្តិការ SDC នឹងចូលរួមចំណែក (១) ពង្រឹង និងបន្ថែមគុណតម្លៃដល់មជ្ឈមណ្ឌលការងារនៃទីភ្នាក់ងារជាតិការងារ និងមុខរបរ (២) គាំទ្រដល់កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់រដ្ឋាភិបាលក្នុងការដាក់ ឱ្យអនុវត្តការផ្តល់ការណែនាំអំពីអាជីព (៣) គាំទ្រដល់ការអនុវត្តស្តង់ដារ នៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌគុណវុឌ្ឍិជាតិតាមរយៈការប្រើប្រាស់អភិក្រមពីក្រោមឡើងលើ (ដោយផ្ដោតការយកចិត្តទុកដាក់លើសមត្ថភាព និងមុខរបរនៅកម្រិតទាប ដែលសមស្របសម្រាប់ប្រជាពលរដ្ឋនៅតំបន់ជនបទ) និង (៤) ការសម្រេចតាមចំណុចដៅពាក់ព័ន្ធច្បាប់ការងារ (ជំនាញបច្ចេកទេសជំនាញដោះស្រាយបញ្ហា និងភាសា, ឧបករណ៍សម្រាប់គាំទ្រដល់ការហ្វឹកហាត់កូនជាង និងឧបករណ៍/ដំណើរការសម្រាប់ធ្វើការពិនិត្យតាមដាន)។

ហានិភ័យ ៖

- ក្របខ័ណ្ឌគុណវុឌ្ឍិជាតិ មិនទាន់បានចាប់ផ្តើម ឬពន្យារពេល
- មជ្ឈមណ្ឌលការងារ “សម្បូរដោយ” អតិថិជនថ្នាក់កណ្តាលដែលអាចបង់ថ្លៃបាន និងពុំអាចប្រើប្រាស់ ដោយប្រជាពលរដ្ឋក្រីក្រ

ស្តង់ដារការងារបទដ្ឋានពលកម្ម និងច្បាប់ស្តីពីការងារ និងអនុសញ្ញាអន្តរជាតិនានារួមទាំងការបន្តជំរុញយន្តការ “រោងចក្រ ប្រសើរនៅកម្ពុជា” ការនាំចេញពលករទៅបរទេស ការពង្រឹងសមត្ថភាពជំនាញតាមរយៈការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈឱ្យសមស្របតាមតម្រូវការទីផ្សារដោយផ្ដោតជាសំខាន់លើមុខសញ្ញាយុវជនដែលពុំមានលទ្ធភាពបន្តការសិក្សានៅសាលាចំណេះទូទៅ ជនពិការស្ត្រីជនបាត់បង់ឱកាស និងជនជាតិភាគតិច ការកសាងប្រព័ន្ធស្ថិតិការងារ និងក្របខ័ណ្ឌគុណវុឌ្ឍិជាតិការផ្សព្វផ្សាយឱ្យបានទូលំទូលាយនូវ ព័ត៌មានស្តីពីតម្រូវការទីផ្សារការងារ ដើម្បីធានាឱ្យបាននូវចល័តភាពនៃពលកម្ម និងការពង្រឹងយន្តការដោះស្រាយវិវាទការងារដែលមានស្រាប់ដូចជា ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល គណៈកម្មការដោះស្រាយបាតុកម្មកូដកម្មគ្រប់ថ្នាក់។

សម្គាល់ ៖ ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ (២០១៤-២០១៨) នឹងត្រូវបញ្ចប់នៅចុងឆ្នាំ ២០១៣។ ក្របខ័ណ្ឌលទ្ធផល សម្រាប់វិស័យនេះនឹងត្រូវរៀបចំឡើង។ SDC នឹងរួមចំណែក ចំពោះលទ្ធផលនៃការអភិវឌ្ឍន៍បច្ចុប្បន្នកម្មនេះ។

អន្តរាគមន៍ ៖

- ការគាំទ្រដល់កិច្ចពិគ្រោះយោបល់អំពីកំណែទម្រង់គោលនយោបាយជាតិស្តីពីការអប់រំបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេស និងវិជ្ជាជីវៈ ជាពិសេស ការរៀបចំផែនការការបន្ទាប់
- ការអភិវឌ្ឍជំនាញបច្ចេកទេសប្រមូលផល និងការកែច្នៃចំណីអាហារ ដល់គ្រួសារក្រីក្រតាមជនបទ និងភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងពួកគេ ជាមួយនឹងទីផ្សារក្នុងស្រុកជាពិសេសជាមួយនឹងវិស័យទេសចរណ៍ ដែលកំពុងតែមានការរីកចម្រើនតាមរយៈការផ្តល់នូវការអប់រំបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេស និងវិជ្ជាជីវៈដែលមានការទទួលស្គាល់ត្រឹមត្រូវ និងតាមរយៈ ការភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងរវាងការផ្សព្វផ្សាយទីផ្សារ និងការលក់
- ពង្រឹងមជ្ឈមណ្ឌលការងារដែលទើបបង្កើតថ្មីរបស់ទីភ្នាក់ងារជាតិការងារ និងមុខរបរ តាមរយៈការពង្រីកការគ្របដណ្តប់ (ដល់ប្រជាពលរដ្ឋក្រីក្រ) ការពង្រីកសេវាអប់រំបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេស និងវិជ្ជាជីវៈ (ការបណ្តុះបណ្តាលមុនបម្រើការងារ និងមុនចេញដំណើរ ការវាយតម្លៃលើសមត្ថភាព) និងសេវាស្វែងរកការងារឱ្យធ្វើការភ្ជាប់ទំនាក់ ទំនងជាមួយនឹងគ្រឹះស្ថានបណ្តុះបណ្តាលថ្មីៗ។
- ផ្តួចផ្តើម និងគាំទ្រដល់ការហ្វឹកហាត់កូនជាង ដោយបញ្ចូលការអប់រំពីទ្រឹស្តី ជាមួយនឹងការអនុវត្តជាក់ស្តែងតាមសហគ្រាស ស្របទៅតាមច្បាប់ការងារ និងក្របខ័ណ្ឌគុណវុឌ្ឍិជាតិ ដែលនឹងមានជាមួយនឹងមធ្យោបាយ ដើម្បីធានាឱ្យសហគ្រាសតូចៗ និងបេក្ខជនដែលមានជីវភាពក្រីក្រ អាចទទួលបានសេវានេះបាន។ គាំទ្រដល់ពលករនិប្រវេសន៍ (តាមរយៈការផ្តល់នូវជំនាញដោះស្រាយបញ្ហា) និងពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ដែលវិលត្រឡប់មកវិញដើម្បីទាញប្រយោជន៍ពីបទពិសោធន៍ការងារ និងប្រាក់សន្សំដែលពួកគេយកពីបរទេសមក។

ភាពជាដៃគូជាយុទ្ធសាស្ត្រ ៖ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ទីភ្នាក់ងារជាតិការងារ និងមុខរបរ អង្គការអន្តរជាតិខាងការងារ UNDP, ADB, SIDA។ កញ្ចប់ហិរញ្ញវត្ថុ ៖ ប្រមាណជា ៧ លាន CHF សម្រាប់ ៥ ឆ្នាំ។ ដៃគូសក្តានុពល ៖ Shift 360, HR INC, អង្គការដទៃទៀត នឹងត្រូវកំណត់។

ឧបសម្ព័ន្ធទី ៣ ៖ ផែនការវិនិយោគសម្រាប់ប្រទេស និងវិស័យ

ថវិកាវិភាជន៍ ដែលគ្រោងតាមប្រទេស (គិតជាលាន CHF)

	២០១៣	២០១៤	២០១៥	២០១៦	២០១៧	% ក្នុងឆ្នាំ ២០១៧	% សរុប	សរុប
កម្ពុជា	៨	៨,៥	១១,៥	១៣	១៤	៣២,៥%	២៧%	៥៥
ឡាវ	១៥,៥	១៧	១៨	១៨	១៨	៤២%	៤២%	៨៦,៥
វៀតណាម	៨,៥	៨	៤	២	០	០%	១១%	២២,៥
តំបន់	៤	៥,៥	៦,៥	៧	៩	២១%	១៥%	៣២
COOFs & SAM	២	២	២	២	២	៤,៥%	៥%	១០
សរុប	៣៨	៤១	៤២	៤២	៤៣	១០០%	១០០%	២០៥

ថវិកាវិភាជន៍ ដែលគ្រោងតាមវិស័យ

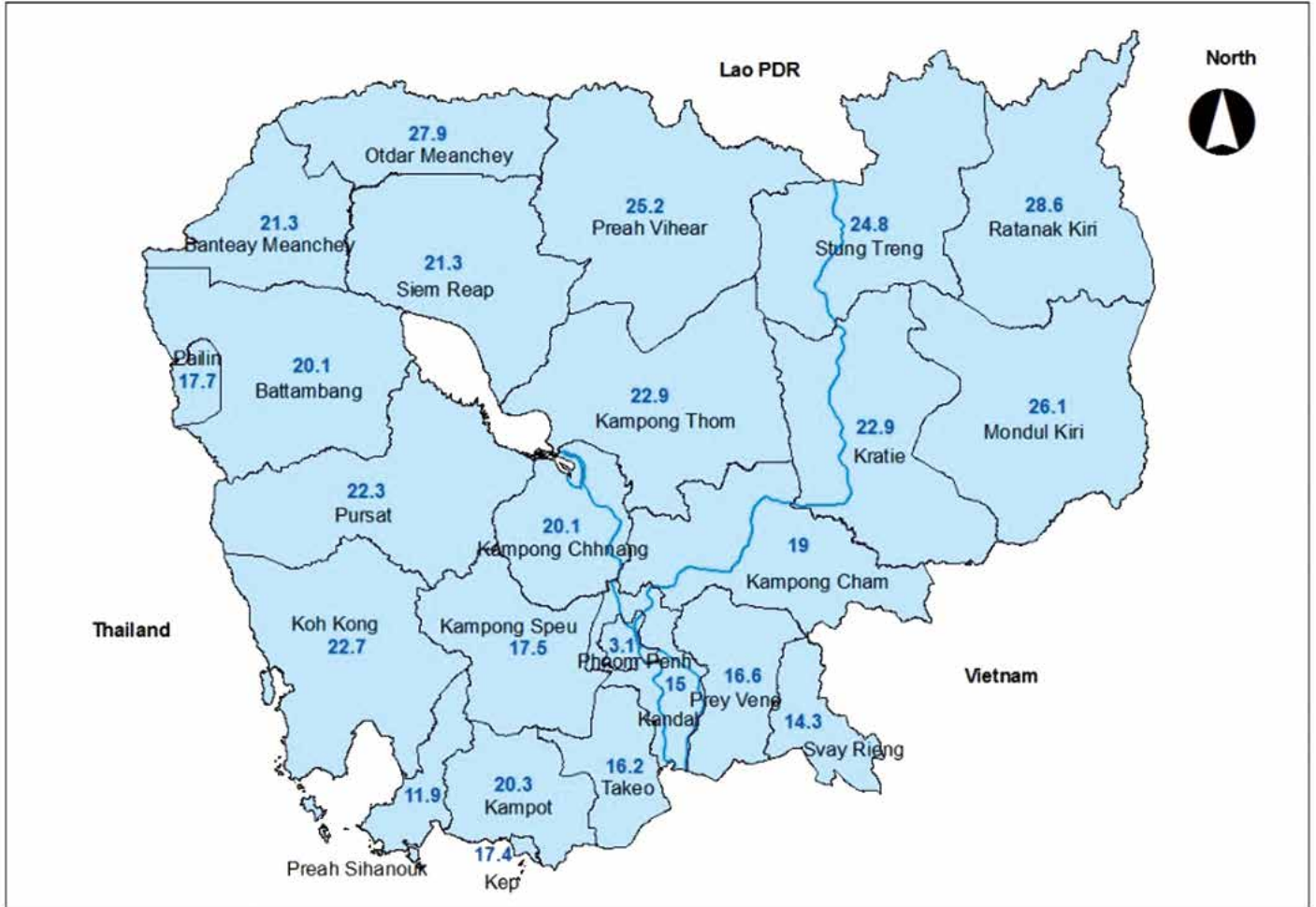
វិស័យ	២០១៣/១៧ គិតជា CHF	២០១៣/១៧ គិតជា %
កសិកម្ម និងសន្តិសុខស្បៀង រួមទាំងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ	៧០	៣៤%
អភិបាលកិច្ចមូលដ្ឋាន និងការចូលរួមរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ	៧០	៣៤%
ការងារ និងការអប់រំបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ	៣៣	១៦%
វិស័យផ្សេងទៀត (ជាពិសេស សុខាភិបាល)	២២	១១%
COOFs & SAM	១០	៥%
សរុប	២០៥	១០០%

ឧបសម្ព័ន្ធទី ៤ ៖ ផែនទីប្រទេសកម្ពុជា

រូបភាពទី ១៖ ផែនទី និងអត្រានៃភាពក្រីក្រនៅតាមបណ្តា ខេត្តនានានៃប្រទេសកម្ពុជា ២០១១

ខេត្តនៅភាគខាងត្បូង និងអាគ្នេយ៍នៃប្រទេសកម្ពុជាដែលមានជង់ស៊ីតេប្រជាជនខ្ពស់ និងមានប្រព័ន្ធបង្កើនផលនៅនឹងកន្លែងជាយូរណាស់មកហើយ មានភាពក្រីក្រក្នុងអត្រាទាបជាងខេត្តដែល ស្ថិតនៅភាគខាងជើង ភាគឦសាន និងភាគពាយព្យ។

ប្រភព ៖ NSDP ២០១៤-២០១៨

ការបោះពុម្ពផ្សាយ

អ្នកកែសម្រួល ៖

ក្រសួងការបរទេសសហព័ន្ធ - FDFA

ទីភ្នាក់ងារស្វីសសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ និងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ - SDC

3003 Berne

រចនាដោយ ៖

ផ្នែករូបភាពរបស់ FDFA ទីក្រុង Bern

រូបថត ៖

Nathan Horton

ដើម្បីទទួលបានឯកសារនេះ ៖

sdc.admin.ch/publications

ទំនាក់ទំនងមកកាន់អ្នកឯកទេស ៖

ទីភ្នាក់ងារស្វីសសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ និងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ - SDC

អង្គភាពសហប្រតិបត្តិការថ្នាក់តំបន់

ផ្នែកអាស៊ីបូព៌ា

ទូរស័ព្ទ ៖ +៤១ ៥៨ ៤៦២ ៣៥ ១៧ ទូរសារ ៖ +៤១ ៥៨ ៤៦៥ ៩៣ ៥៧

www.sdc.admin.ch

ទីក្រុង Bern ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១៤